

தினாந்தை

ஆட மலர் 2001

விவகைச்சு

தந்தீயான் அத்திய நிலை கலைப்பள்ளி பேரவை

ஷ
சிவமயம்

குறள் வழி

“பயன்மரம் உள்ளுரப் பழுத்தற்றால்
நயனுடை யான்கண் யடின்.” [செல்வம்
பொருள்:

நன்மையை நினைப்பவனிடம் செல்வம்
சேருமாயின் கனிமரம் ஒன்று பழுத்ததுபோல
அனைவருக்கும் உபயோகமாகும்.

ஷ
நற்சீந்தனை

ஆசான் வாசகம்

சிவசிவ என்றிடத் திரும் பாவம்

சிவசிவ என்றிடும் போதினிலே செய்த
பாவமெல்லாம் ஓடும் பாரினிலே
அவனிவன் என்கின்ற வார்த்தையெல்லாம் போக்கி
ஐயன் திருப்பாதம் உண்மையதாய் நோக்கி
தவம்செய் வார்த்தமைத் தானாக நோக்கிச்
சக்கி தானைந்தம் தன்னிடத்தே தாக்கில்
உவமையில் ஸாமுத்தி நிலையிலே போக்கும்
உண்மை யறிந்து சொன்னேன் யோகசவாயி

ஞானச்சுடர்

வெளியீடு - 2

சடா - 43

2001 ஆடு

பொருள்டக்கம்

	பக்கம்
செல்வச்சந்திதி முருகன் பூஞ்சோலை - - - -	1 . . 5
ஸ்ரீ முருக மந்திரம்	6 . . 8
சந்திதியும், கதிர்காமமும்	9 . . 13
மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் - - - -	14 . . 17
ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதிக்கந்தன் திருத்தல புராணம்	18 . . 19
நித்திய அன்னப் பணிக்கு உதவி - - - -	20 . . 23
கற்றவர் விழுங்கும்	24 . . 27
சந்திதியே சரணம்	. . 28
சந்திதியான்	29 . . 32
ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி மகோற்சவ கால விபரங்கள்	. . 33
பாரதி படைத்த இலக்கியங்களில் - - - -	34 . . 35
அருணகிரிநாதர் விழா	36 . . 37
நூல் வெளியீட்டு விழா	. . 38

அன்பளிப்பு : மஸர் ஓன்று 30/- ரூபா

வருடச்சந்தா தபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்

அச்சப்பதிப்பு : அச்சகம் - சந்திதியான் ஆச்சிரமம்

தொண்டைமாணா ரு.

முருகா

இராகம்:- ரேவதி

தாளம்:- ஆதி

பஸ்வி

முருகா எமக்கொரு முடிவே இல்லையா
மழுமுதலின் மகனே முறையோ நீதியோ - [முருகா]

அநுபஸ்வி

உருவழிந்த உந்தன் உயரிய தேரதுபோல்
உலகிலே நாங்களென்றும் உழலுதல் தான்விதியோ - [முருகா]

சரணம்

இங்கும் அங்குமாக இடம்பெயர் நிலைகொண்டோம்
இடர்பல உறுத்தியுமே இரங்கலையோ சண்முகா
சங்கப் புகழ்சேர்த்த தங்கத் தமிழினத்தைச்
சந்நிதி வேலவா காத்திடத் தாமதமேன் - [முருகா]

தேவரைக் காத்திடவே திருப்போர் தொடுக்கலையோ
தீராத வினையெல்லாம் தீர்ப்பவன் நீயல்லவோ
யாவையும் இழந்துஇங்கே நாம்வாழல் தெரியலையோ
ஆறிரு விழியுமென்ன அருளினை இழந்ததுவோ - [முருகா]

— வீஷ்ணுப்ரியா

‘ஞானச்சுடர்’

ஆணி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :

ஆணி மாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையைக் கிராம அலுவலர் திரு. க. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். யாழ் குடாநாட்டிலுள்ள சமய அறிஞர்களது ஆற்றல்களை ஒன்றிணைத்து அதனை ஞானச்சுடர் மூலம் சைவ மக்களுக்கு வழங்கி வருவது மிக வும் மகத்தான் ஒரு பணி என்பதைத் திரு. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா அவர்கள் தனது ஆரம்ப உரையிற் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஆறுமுகநாவலர் தோன்றிச் சைவத்தை வளர்த்துபோல இன்று ஞானச்சுடர் சைவ மக்கள் மத்தியில் விதிப்பை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. விளம்பரம் எதுவுமின்றி வெளியிடப்படும் இந்த மலர் உண்மையான சைவர்களைச் சென்றடைவதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் குறிப்பிட்ட சந்தாதாரர்களுக்கு மட்டுமே விநியோகிக்கப்பட்டும் வருகின்றதென்பதையும் தெளிவுபடுத்தினார்கள்

மதிப்பீட்டுரை :

சுடருக்கான மதிப்பீட்டுரை புத்தொளி சிவபாதம் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. எமது மொழி மொழிபாக மட்டுமன்றிப் பக்கி இலக்கியத்தின் வெளிப்பாட்டிற்குரிய சிறப்பு அம்சங்களைக் கொண்டதாகவும் விளங்கி வந்துள்ளது என்பதைத் திரு. ந. சிவபாதம் அவர்கள் பல உதாரணங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இன்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டிற்கு முன்பே சங்கப்புலவர்கள் இயற்றிய நால்கள் சங்கப் பலகையில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டுச் சபையில் அங்கீரிக்கப்பட்ட பின்பே வெளியீடு செய்யப்பட்டன. இந்த மரபில் ஞானச்சுடரும் மாதாமாதம் வெளியிடப்படுவது எமது பாரம் பரியத்தின் வெளிப்பாடென்றே கூறலாம்.

இந்த மலரில் பெண் எழுத்தாளர்களும் கணிசமான ஆக்கங்களை வெளியிட்டு வருவது மிகவும் போற்றத்தக்க ஒரு விடயமாகும் என்பதையும் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஞானம் என்பது சிந்தித்துத் தெளிதல் என்று கூறிய சிவபாதம் அவர்கள் இந்தச் சுடரில் சிந்தித்துத் தெளிந்து ஞானத்தைப் பெறக் கூடிய கட்டுரைகள் இருப்பதையும் குறிப்பிட்டுத் தனது மதிப்பீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்கள்.

சுடர் தரும் தகவல்

தியானம் என்பது ரிஷிகளாலும் மற்றும் சமயப் பெரியார்களாலும் மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே உணரப்பட்ட ஒரு விடயம். தியானத்தின் பயன் பாட்டை நன்கு விளங்கி அதனை தனிமனிதனது பல்வேறு உள், உடற் பினி கருக்கான தீர்வாக பயன்படுத்தி வந்தவர்கள் எமது இந்து சமயத்தினர்கள்.

இந்து சமய அரசு குடும்பத்தில் பிறந்து தியானத்தின் வழியாக ஞானம் பெற்ற கௌதம புத்தரால் பொத்த சமயம் உருவாக்கப்பட்டு பொத்த மதத் திலூம் தியானம் முக்கியம் பெற்றது. பொத்த மதத்தினாடாக இந்த தியானம் சீனாவுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. சீனமொழியில் அது “சான்” என அழைக்கப்பட்டு பின் யப்பானில் ‘சென்’ என்ற பெயருடன் நிலை பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு கீழைத்தேசங்கள் பலவற்றில் எமது சமயத்தின் தியானம் சிறப்பாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இதேபோன்று மகரிவி மகேஸ் யோகியினால் முன்மொழியப்பட்ட ஆழ் நிலைத் தியானம் என்பது மேலைத் தேசங்களில் போதை வஸ்துக்களைப் பாவித்து அதனால் பல்வேறு பாதிப்புற்றவர்களுக்கு தீர்வு காண்பதற்கு மட்டு மன்றி மற்றும் தொழிற்சாலைகள், பண்ணைகள் போன்றவற்றில் செயற்படு பவரீகளுக்கு ஏற்படுகின்ற பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கும் பயன்படுத் தப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு தியானத்தினால் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஏற்படும் வித்தியாசமான பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பப்பட்டு வருவதை நாம் காணமுடிகின்றது.

ஆனால், தியானத்தின் ஊற்றாகக் கொள்ளக்கூடிய எமது மதத்தினர்கள் தியானத்தினுடைய பயன்களை தெரிந்து கொள்வதுலோ அவற்றை பயன்படுத்தி வாழ்க்கையை நெறிப் படுத்துவதுலோ கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை அதுமட்டுமல்ல, ஆலயங்களிலேனும் சிலநிமிட நேரங்கள் தன்னும் தியானத்தில் ஈடுபட்டு மனதை நெறிப்படுத்தி இறை வழிபாட்டை அமைத்தியாகவும், அடக்கமாகவும் மேற்கொள்ளும் பண்புகூட நலி வடைந்து வருவதையே காண முடிகின்றது.

எமது முதாதையர் வாழ்க்கையுடன் மட்டுமல்ல எமது அன்றாட வாழ்க்கை யுடனும், எமது சூடியிருப்புக்களுடனும் நேரடியாகத் தொடர்புபட்ட வேப்பமரத்தினுடைய பயனை உணர்ந்த மேற்கு நாட்டவர்கள் அவற்றை தங்கள் பிரதேசம் எங்கும் வளர்த்து வருவதுடன் வேப்ப மரத்தினுடைய உரிமையையும் சட்டாதியாக தமதாக்க முயற்சிக்கின்றனர் இந்த நிலையில் எமது சமயத்தின் ஊற்றான தியானத்திற்கும் இதே போன்ற ஒரு ஆபத்து ஏற்படும் நிலை வெகு தூரத்தில் இல்லை என்றே கூறவேண்டியுள்ளது.

ஆடி மாத சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர்

திரு. ந. ரவீந்திரன்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி கண்ணாதிட்டி யாழ்.)

திரு. வ. பாலசிங்கம்

(கிராம சேவையாளர், கரணவாய்)

திரு. கு. மகாலிங்கம்

(சௌந்தி, கொழும்பு)

திரு. ப. சிவராசா

(தூதாவளை, கரணவாய்)

திரு. சி. இராமகிருஸ்னா (ஆசிரியர்)

(வடமராட்சி / கணிதக்கல்வி மூலவள நிலையம், கரணவாய்)

திரு. D. M. வேதாரணியம்

(ரதி மகால், கரணவாய்)

திரு. சி. நவரெத்தினம்

(துவாரகை, கரணவாய்)

திருமதி நா. கெல்வநாயகம்

(அரசுவீதி, உரும்பராய்)

திரு. S. இராசரெத்தினம் (கண்டா)

(கெருடாவில், தொண்டைமானாறு)

திரு. வே. ஜிருஸ்னபிள்ளை

(K. V. K. மில் உரிமையாளர், உடுப்பிட்டி)

திரு. ம. ஸ்ரீ காந்தன்
(அச்சவேலி தெற்கு. அச்சவேலி.)

அதிபர்
(அச்சவேலி மகாவித்தியாலயம், அச்சவேலி.)

உரிமையாளர்
(கத்தசாமி புடவை நிலையம், சந்திதி வீதி அச்சவேலி.)

திரு. M. P. தருமலிங்கம்
(பத்திரிகை முகாமையாளர், உடுப்பிட்டி.)

திரு. பொ. வியாகேஸ்
(நிர்வாகி பிகோன் கல்வி நிறுவனம், உடுப்பிட்டி.)

திரு. மு. வைகுந்தவாசன்
(இலங்கை வங்கி, நெல்வியடி.)

திரு. இ. கண்முகலிங்கம்
(பிரதான வீதி, தொண்டமானாறு.)

திரு. S. விக்னேஸ்வரராசன்
(சுப்ராந்தி தொடர்புச் சேவை, கதிரிப்பாம்.)

திரு. பொ. வெங்கடேஸ்வரன்
நகரசபை, வல்வெட்டித்துறை.

திரு. செ. தேவேந்திரநாதன்
(எண்பதி வெதுப்பகம், ஏரூம்பராச்.)

செல்வச்சந்நிதி முருகன் பூஞ்சோலை இருநாள் நினைவு அலைகள்

> ५. கதிரித்தம்பி <

அன்று அதிகாலை, சனிக் கிழமை, தைமாதம், ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து நாற்பத் தொன்பதாம் ஆண் ① என நினைக்கின்றேன். நோயினால் வாடிச்சிறிது குணமடைந்தநிலையில் இருக்கின்ற எனக்கு அதிகாலை நாலுமணியளவில் தூக்கம் கலைகின்றது. ஓம் முருகா என்று உச்சரித்துக்கொண்டு துயிலெழு கின்றேன். செல்வச்சந்நிதி மணி ஒசையும் காதிற் படுகின்றது. விரைவாக எனது காலைக்கடன் கணள் முடித்து விட்டுக் கடவுளைத் தொழுதேன். மனத்தில் பல நினைவுகள் ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றன. எமது வீட்டை விட்டுப் பாடசாலை வீதியில் நிற்கின்றேன். வீதியின் மேற்குத் திசையையும், கிழக்குத் திசையையும் நோக்குகின்றேன். கிழக்குத் திசையில் மூன்று உருவங்கள் தென்படுகின்றன. நேரம் ஐந்து மணியாக இருக்குமென்று நினைக்கின்றேன். இருள் செறிந்திருந்த தனால் மனத்தில் மனித உருக்கள் என்று என்னுகின்றேன். கண்களை நன்கு அகலமாக விரித்துப் பார்த்தும் யார் என்பதை அறிய முடியவில்லை.

இருள் சிறி து, சிறிதாக விலகிக் கொண்டிருக்கின்றது. இடைக்காடு கிழக்கு வாசிக சாலை முன்வளவை நோக்கிச் சென்ற மூன்று உருவங்கள், மிகக் குறுகிய நேரத்தில், அவ்வளவு விட்டு வீதிக்கு வருகின்றன இருநாறு மீற்றர் தாரத்தில் வந்து கொண்டிருப்பதனால் அவர்கள் யாவர் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். அவர்கள் மூவரும் வீதியின் மறு வீட்டுக்குப் போகின்றார்கள். உடனே திரும்பி வெளியே வருகின்றார்கள். இவர்கள் மூவரும் விரை

வாக்கு செல்வதும், வருவதும், அவசர அவசிய விடயத்தை யடையது போல் என்மனக் கண்ணிற் பட்டது. அவர்கள் விடயத்தை அறிய ஆவலுடன் வீதி யில் நின்றேன். அவர்கள் மூவரும் என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கைகூப்பியணக்கம் சொன்னேன். இடைக்காட்டுப் பெரியவர்களாகிய திரு. வ. செல்லையா அவர்களும், திரு. சி. நாகமுத்து அவர்களும் கதிரிப்பாயில் வசிப்பவரும் தொண்டைமானாறு செல்வச் சந்திதிப் பூசகர் பெருமதிப்புக்குரிய திரு. சி. துரைஜயர் அவர்களும் வணக்கம் சொன்னார்கள்.

இடைக்காட்டுப் பெரியவர்கள் இருவரும் என்னைப் பார்த்துத் “தம்பி இன்று செல்வச் சந்திதி முருகன் பூஞ்சோலை கொத்த வேண்டும், நீயும் கட்டாயம் வருகை தரவேண்டுமென்றார்.” இதுவும் கந்தன் சோதனையா என்று மனத்தின் கண் நினைந்து, மூவரையும் பார்த்துப் பெரியவர்களே! “ முருகன் நாயிலும் கடைப்பட்ட என்னையும், ஒரு அடிய வணாக நினைக்கி ஸ்ரானா? அவர்பணி செய்யயார் மறுப்பர்? நான் வருகின்றேன் எனப் பணி வாக்குறினேன்.” மூவரும் மறுவீடுகளுக்கும் சென்று கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

விரைவாகக் காலை உணவை உண்டு, தந்தையில்லாப் பாவி

யாகிய நான் எனது தாயாரிடம் விடைபெற்று, இடைக்காடு வாசிக்காலையைச் சென்றதைந் தேன். அங்கு ஏறக்குறையப் பத்துப் பேரவரை கூடி நின்ற ஓர் எல்லோரும் தோளில் மன்ற வெட்டியும் கையிலே கத்தியு மாகக் காட்சியிலித்தனர். பெரியவர்களாகிய திரு. வ. செல்லையா அவர்களும் திரு. சி. நாகமுத்து அவர்களும் வந்து விட்டார்கள். பெரியவர்கள், இன்னும் யாவரும் வரவிருக்கிறார்களா என வினவினர். இல்லையென்ற பதில் கிடைத்ததும், பெரியவர்கள் முன் செல்ல நாம் அவர் பின் சென்றோம். இடைக்காடு புனரேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம் தென்பட்டதும் பெரியவர்கள் அம்பாள் நாமத்தை உச்சரிக்க, நாழும் உச்சரிததோம். ஆலய முன் றிலை அடைந்ததும், நாங்கள் எல்லோரும் அட்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தோம். அதன்பின் தொண்டைமானாறு ஏரியை அடைந்தோம். முருகன் ஆலயம் தென்பட்டதும் “ முருகா, முருகா ” என்று சொல்லி கொண்டு கடல் ஏரியைக் கடந்தோம் முருகன் இருக்கும் ஆலயச் சூழலை அடைந்து விட்டோம். ஆச்சிரமம் (மடம்) வெள்ளிக்கிழமை மடம் எனப் பற்றைக் கடந்து முருகன் வாயிலை அடைந்தோம். அங்கு எமது வரவை எதிர் நோக்கிய வராய் பெருமதிப்புக்குரிய திரு. சி. துரைஜயா அவர்கள்

கையில் விபூதித் தட்டத்துடன் நின்றார். நாம் ஓவ்வொருவரும் விழுந்து வணங்கி, விபூதி வாங்கி, நெற்றியில் அனிந்து கொண்டோம்.

ஐயா அவர்கள் எம்மை அழைத்துக் கொண்டு பூஞ் சோலை வடக்கு வாயிலை அடைந்தார். அவர் பூஞ் சோலைக் கதவைத் திறந்து எம்மை உள்ளே வரும்படி அழைத்தார். உள்ளே செல்ல எமது கால்கள் கூசின. தேகத் தில் ஒரு உணர்ச்சி தோன்றியது. ஐயா அவர்களின் அறிவுறுத்த விள் பேரில் நசம் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தோம்.

திரு. சி. துரைஐயா அவர்கள், தையல் அம்மா மடத் திறகு விரைந்து சென்றார்கள். பூஞ்கொல்லை கொத்த அடிய வர்கள் வந்து விட்டார்கள் உல்லவை ஆயத்தம் செய்யுங்கள் என்று திரு. சி. துரைஐயா அவர்கள் அம்மாவுக்குக் கூறி ணார்கள். அதைக் கேட்டதும் தையல் அம்மா அளவிலா ஆனந்தம் அடைந்தார்.

தையல் அம்மா அவர்கள் சமையல் செய்வதற்கு வேண்டிய பாத்திரங்களை எடுத்தார்கள். அரிசியைப் பெரிய கடாரத் தில் இட்டுச் சமைத்தார்கள். சந்தோஷ மிகுதியினால் அம்மா வந்தவர்கள் தொகையைக் கேட்க வில்லை. விரைவு விரைவாக தன்

நான் தனியே உணவு சமைத்து முடித்து, அழுது கொடுக்கும் ஆவலுடன் காத்து நிற்கிறார்.

இது இவ்வாறு இருக்க, பூஞ்கொல்லை கொத்தச் சென்ற நாங்கள் ஒருமுறை நாலா பக்கமும் உள்ள செடிகளையும், கொடிகளையும் உற்று நோக்கு கிண்றோம். வண்ண வண்ணப்பூக்கள், வடிவான பூக்கள் என்னிறந்த பூக்கள் பூஞ்சோலை எங்கும் நிறைந்திருப்பதனைக் கண்டு வியப்பு அடைகிண்றோம். வட கிழக்கே உள்ள பூஞ்சோலை மடத்தையும் காண்கின்றோம். செடிப் பூக்கள் வரிசையாக ஒரு புறமும் கொடிப்பூக்கள் பந்தல் இட்டு இன்னொரு புறமும், கோட்டுப் பூக்கள் மதில் ஒரங்களில் நாட்டப்பட்டு இருந்தன. மூல்லை, மல்லிகை செண்பக மலர்களின் வாசனை பூஞ்சோலை எங்கும் பரவி இருந்தது. அதனால் நாம் மனப் பூரிப்புதலும், உற்சாகத்துடனும், விரைவாகவும் வேலையைச் செய்தோம். சாணி பரவி விட்டு நிலத்தைக் கொத்தி வோம். வளர்ந்திருந்த செடிகளையும், கொடிகளையும் அளவாக வெட்டினோம். பிற்பகல் ஒன்றரை மணியளவில் பூஞ்சோலை வேலை யாவும் இனிது முடிவற்றது. நான்கு பக்கமும் மதிலாற் குழப்பட்ட மூன்று பரப்புக்கொண்ட பூஞ்சோலையைக் கொத்தி முடித்து விட்டோம்

மென்று சந்தோஷம் அடைந் தோம்.

எமது வேலை முடியும் பொழுது ஐயா வந்தார். அளவிலா மகிழ்ச்சியடைந்து திருவழுது உண்டு செல்லும்படி அன்பாகக் கேட்டுக் கொண்டார். நாம் எல்லோரும் நீராடி விட்டுத் தையல் அம்மா மடத்திற்குச் சென்றோம். எம்மைக் கண்டதும் அம்மா இன்முகங்காட்டி, திருவழுது உண்ண அமரும்படி கேட்டுக் கொண்டார். நாங்கள் வரிசையாக அமர்ந்தோம். எமது தொகையைக் கண்டதும் அம்மா மஸத்தில் கவலை அடைந்தார். கூடுதலாகச் சமைத்து விட்டேன் என்ன செய்வேன் முருகா என்று மனத்தில் நினைத்து வேதனை அடைந்தார்.

ஐயா இலைகளை ஒவ்வொரு வருக்கும் போடுகின்றார். இலைகளோ மிகவும் பெரியவை. தையல் அம்மா சாதத்தை இலை நிறையப் போடுகின்றார். அதன் மேல் அம்மா கறியைப் போடுகின்றார். எமக்குப் போட்ட உணவின் தொகையைப் பார்த்து “நாம் முழுமையாக உண்டு முடிப்போமா?” என்று ஒருவரையொருவர் பார்க்கின்றோம். கறி போட்டவுடன் அம்மா, “இன்னும் அழுது இருக்கின்றது வெட்கப்பட வேண்டாம் சாப்பிடுக்கள்” என்று கூறினார். நாம் முருகனை நினைந்து சாப்பிட ஆரம்பித்தோம். உண்ண உண்

னத் தெவிட்டாத சுவையாக உணவு இருந்தது. நாங்களும் உணவை உண்டு முடிக்கிறோம். அம்மா இரண்டாவது முறையும் இலை நிலைய சாதத்தைப் போடுகின்றார். நாங்களும் சாதத்தைச் சாப்பிட்டு முடித்து, இன்று இரவு உணவு எமக்கு வீட்டில் தேவையில்லை என்று சொல்லி உண்ட இலையுடன் எழும்புகின்றோம். இலைகளை வெளியே போட்டு, கையலம்பி நீர் பருகினோம். அம்மாவுக்கும் ஐயாவுக்கும் இருகை கூப்பி, இன்றுபோல் என்றும் உணவு சாப்பிடவில்லை” உணவு சமைத்த உங்களுக்கு மிகவும் நன்றியென்ற கூறி, விடைபெற்றோம். அம்மா உணவு உண்டு முடிந்தது என்று என்னி மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

நாம், முருகன் வாயிலை அடைந்து வணக்கம் செலுத்தி னோம். அதன்பின் பெரியவர்கள் முன்செல்ல நாம் எமது ஊரை நோக்கிப்புறப்பட்டோம். நாம் உண்ட உணவின் சுவையையும் தொகையையும் பேசிக் கொண்டு தொண்டமான ஏரிக்கூடாக நடந்து கரையை அடைந்தோம். ‘பசி வயிற்றைக் கிள்ளத் தொடங்கியது’ ஒரு வரை ஒருவர் பார்க்கின்றோம். இதைப்பெரியவர் ஒருவர் அவதானிக்கிறார். அப்பொழுது பெரியவர் நீங்கள் உணவைப் போடப்போட நிரம்ப உண்மைகள். அதுமட்டுமன்றி இன்று

இருவு விட்டில் சாப்பாடு தேவையில்லை என்றும் கூறினீர்கள். எப்படி அன்னதானைக் கந்தன் அருள் என்று கேட்டார். பெரியவர் மேலும் தொடர்ந்து, “ தடாதகைப் பிராட்டியாருக்கும் சிவபெருமானுக்கும் கலியானம் நடந்த பொழுது உணவு மிஞ்சியிருப்பதைக்கண்டு தடாதகைப் பிராட்டியார் வேதனை அடைந்தார். இதை உணர்ந்த சிவபெருமான் குண்டோதர னுக்கு கடும்பசியை உண்டாக்கி உணவு முழுவதையும் உண்ண வைத்தார். திரும்பவும் குண்டோதரனுக்குப் பசியை ஏற்படுத்தி வார். அதுபோலத்தான் அன்னதானைக்கந்தன் உங்களுக்குப் பசியை உண்டாக்கி உண்ண வைத்துத் திரும்பவும் (கடலைக் கடந்ததும்) பசியை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார் என்று கதையைச் சொல்லி முடித்தார்.

நாம் பெரியவர் சொன்ன கதையை நன்கு புரிந்து கொண்டோம். பசி எம்மைத் தள்ள விரைந்து சென்று உணவு அருந்திய பின் கந்தன் புதுமையை வீட்டிலுள்ளோருக்கே கூற வேண்டும்.

அன்று செல்வச்சந்திதி முருகனுக்குப் பூஞ்சோலையில் மலர்கள் கொய்து சாத்தினார்கள். மலர்களைக்கொண்டு கெண்டை, கண்ணி, தொடை, தார் என வகைவகையான மாவைகளைத் தொடுத்தார்கள். இன்று முருகன் பூஞ்சோலை அழகுகள்றி வகைவகையான பூரங்களின் றிச் சந்தியான் ஆசிரமதி திற்கு மேற்குப்புறத்தே காணப் படுகிறது. முன்னிருந்த நிலை எப்போது வருமோ என்று என்னஞ்சூம் எங்குகின்றது. இன்று எல்லாம் கலியுக ஆட்சியில், செல்வச்சந்திதி கந்தன் அருளைப் பார்ப்போம்.

கோபம் பொல்லாதது

ஆறுவது சினம் என்று ஒளவையார் சொன்னார். கோபம் மனத்திலே எழுகின்ற ஒரு தீயகுணம் கோபம் வரும்போது உடம்பு வரண்டு போகும். புத்தி நிலை தவறி விடும் கோபம் கொண்டவர் தான் செய்வதை அறியமாட்டாமல் மயங்குவர். கோபத்தினால் வருகின்ற அடிப்படி சண்டைகள் பல. அவற்றால் பெரிய ஆபத்துக்கள் உண்டாகும். அவை உண்டாகாமல் இருப்பதானால் கோபத்தை அடக்குதல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ முருக மந்திரம்

பேசா அனுபுதி பிறந்ததுவே

< சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம் >

பிறபொருட்கள் எதையும்
தியாளிக்காது, இறைவனுடைய
அருட்குறியை மாத்திரம் தியா
ளித்தால் ஆண்மாவைப் பீடித்
திருக்கும் பசு ஞானம், பாச
ஞானம் எல்லாம் நீங்கிவிடும்.
ஓப்பற்ற வேலாயுதத்தை
உடைய கந்தவேட் பெருமான்
மௌன குருவாய் வந்து உள்
நின்று உணர்த்தியதும் உலகத்
தாரோடு நெருங்கும் உறவு
அற்று, வாக்கும் அற்று, நினை
வும் அற்று, சுட்டியறிகின்ற
அறிவும் அற்று அறியாமையும்
முற்றாக நீங்கிவிட்டது என்பத
னைப் பின்வரும் கந்தரநுபூதிப்
பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது

“ குறியைக் குறியாது குறித்தறியும்
நெறியைத் தணிவேலை நிகழ்த்திடலும்
செறிவற் றுலகோடுரை சிந்தையுமற்
றறிவற் றறியாமையும் அற்றதுவே ”

அறநெறியில் நிற்பவர்கள்
மீது இறைவன் அன்பு வைக்கி
றான். பக்குவப்பட்டு அருட்
செம்மையுடையவர்கள் பால்

இறைவன் அருள் வைக்கிறான்.
ஆண்மாக்கள் இறைவனிடம் அன்
பாகிய வித்தை விதைத்தால்
அருளாகிய பழம் பழுக்கும்.

○ மனிதர் இழிவடைவது தீயொழுக்கத்தால். ○

அடியவர்களாகிய நாம் இறைவனிடம் அன்பு செலுத்தி வணங்கினால் இறைவனுடைய அருட்கடாட்சம் நமக்குப் பூரணமாகக் கிடைக்கும். அன்பின் மிகுதியால் அடியேனது உயிரோடு உடம்பும் இன்ப வெள்ளமாய்க் கசிந்துருகும்படி என் நிலைக்குத் தகுதியில்லாத இனிய அருளை இறை

வன் எனக்குத் தந்தான். இந்தப் பேருதலிக்கு யான் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன் என்று உள்ளம் உருகி மணிவாசகனார் பாடுவதை அவருடைய தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகத் தின் கோயிற்றிருப்பதிகப்பாடவில் காணலாம்.

“ அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடாக்கை
ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற்கிலணோர் கைம்மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெருமானே
சிருடைச் சிவபுரத்துரே.”

இறை அநுபூதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஆசை தடையாக இருக்கும். இறைவனிடத்திலே கூட அன்புதான் வைக்கவேண்டும். ஆசை வைக்கக் கூடாது ஆசைகள் அதிகரிக்கத்

துண்பமும் அதிகமாகும். ஆசையை விட்டால் பேரானந்தம் கிடைக்கும். இதனைத் தவயோகி திருமூலநாயனாரின் தமிழ் மந்திரம் பின்வருமாறு விளக்குகிறது.

“ ஆசையறுமின்கள் ஆசையறுமின்கள்
ஈசனோடாயினும் ஆசையறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துண்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்தமாமே.”

தூய்மையான இரத்தினமணிகளும் ஆடையும் அனிகின்ற வள்ளி பிராட்டியாரின் உள்ளக் கோயிலிற் குடிகொண்டிருக்கும் காதலனாக முருகப்பெருமான் காட்சி தருகிறார், ஞான பண்டிதனாகிய முருகப்பெருமானின் அன்புடன் கூடிய அருளினால் ஆசையாகிய

விலங்கு தூள்தூளாக முற்றிலும் பொடியாகியது இதனால் பேசா அநுபூதியாகிய மென்ன நிலை அடியேனுக்குத் தோன்றியது என ஞானநிலையைக்கு ஆதாரமான மென்னநிலையைத் தான்பெற்ற சிறப்பை அருணகிரியாரின் பின்வரும் கந்தரநுபூதிப் பாடல் விளக்குகிறது.

மனிதத் தன்மையைத் தருவது நல்லொழுக்கம்.

“ தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்
நேசா! முருகா! நினதன்பருளால்
ஆசா நிகளாம் துகளாயினபின்
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே ”

அடியார்க்குப் புகலிடமாயிருப்பது முருகனுடைய திருவடியே ஆகும். இறைவனுடைய திருவடி தீட்சை பெற்றவர்களிடம் யமன் அனுகமாட்டான். வாக்கும் வாழ்வும் ஒருமித்துவாழ்ந்த சிவநெறித்தொண்ட

ராகிய அப்பர் பெருமானுக்குத் திருநல்லாரிலே சிவபெருமான் திருவடி சூட்டித் தடுத்தாட்சொண்ட சிறப்பினைப் பின்வரும் பெரியபூராணப் பாடல் விளக்குகிறது.

நன்மை பெருகருள் நெறியே வந்தனைந்து நல்லாரின் மன்னு திருத்தொன்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்தெழும் பொழுதில் உண்ணுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம் என்றவர்தனு சென்னியிசை பாதமலர் குட்டினான் சிவபெருமான்.

எதனாலும் அழிக்க முடியாத தலையில் உள்ள அயன் எழுத்தை அழிக்குங் கருவி கந்த வேளது கழவினையாகும். அப்பரமபதியின் தாள்மேல் வீழ் வோர்க்கு எல்லா விளைகளும் பொசுங்கிவிடும். செவ்வேளை எவ்வேளையும் தொழுவோர்க்குப் பிரமணால் எழுதப்பட்ட தலையெழுத்து அழியும் பிறவித் துணபம் நீங்கிப் பேரின்பவாழ்வு கிடைக்கும். “ கால்பட்டழிந்த திங்கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே ” என இந்த உண்மையைக் கந்தரலங்காரப்பாடல் வரி தெளிவாகக் கூறுகிறது.

கந்தர் அநுபூதியின் நாற பத்துநான்காவதுபாடல் அருளை கிரியாருக்கு ஆறுமுப் பெரு

மாஸ் திருவடி தீட்சை தந்த அருட்டிறத்தினை எடுத்து விளக்குகிறது. பகைவர்களையும் மலமாயா கன்மங்களையும் அழிக்கின்ற ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தை யுடைய முருகனுடைய திருவடிகள், வணங்குவோர்க்கு முத்தி யைத்தரும் முருகப்பெருமானின் திருத்தலங்களிலும், வேதங்களிலும், வள்ளி பிராட்டி வாழும் கானகத்திலும், தினைப்புனத்திலும் கமழுவது முருகன் திருவடியே ஆகும். அத்தகைய ஞானத்திருவடியை அடியேனும் சென்னியிலே சூட்டிக்கொள்ளுமாறு தந்தருளிய முருகப்பெருமானுடைய கந்தைத் திறத்தைப் பின்வரும் கந்தரநுபூதிப் பாடல் விளக்குகிறது.

“ சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணம் குடும்பதி தந்தது சொல்லுமதோ வீடும் சரர்மாழி வேதமும் வெங்காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே! ”

ஓருவர் அறிவாளியாவது சாதுக்கள் கூட்டத்தால்.

சந்நிதியும், கதிர்காமமும்

— १५ ॥பீடு —

ஸ்ரீ வஸ்வை ந. அனந்தராஜ் ஸ்ரீ

ஈழத்து மாமன்னன் இராவ
ணேஸ்வரனாலும், திருஞானசம்
பந்தமுர்த்தி நாயனாராலும்,
கந்தரமுர்த்தி நாயனாராலும்,
திருமூலராலும் 'சிவ டு மி'
எனப் போற்றப்பட்டுப் பாடல்
பெற்ற இவங்கையில் முருக வழி

பாடு எந்த நிலையில் இருந்தது
என்பதை ஆராய்வதற்கும்,
சமத்திற் பரந்துபட்ட முருக
வழிபாட்டின் தோற்றுவாயை
அறிந்து கொள்வதற்கும் புராண
கால வரலாற்றையுடைய கதிர்
காமத்தையே மையமாகக்
கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

திருப்புகழில்,

"இறவாமல் பிறவாமல் எனவயாள்சு குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தழுவாயே
குறமாதைப் புணர்வோயே குகணேசூற குமரேசா
கறையாணைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.."
என்ற பாடல் அடிகளின் மூலமும்,

"மணிதரளம் வீசி யணியருவி குழி
மரகதமழுரப் பெருமாள் காண்",

என்றும் பல்வேறு பாடல்
அடிகளினாடாகக் கதிர்காமத்
தின் இயற்கை அழகுகளும்,
கதிர்காமக் கந்தனின் பெருமை
களும் சிறப்பாக எடுத்தாளப்
பட்டுள்ளன.

சமத்தின் தென் மூலையில்
அமைந்துள்ள கதிர்காமத்திற்

கான வரலாற்றுச் சாங்காதா
ரங்கள் உள்ள போதும், வட
முனையிற் புழ் பெற்றிருக்கும்
சந்நிதியானுக்கு 20 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய காலம் வரை
எழுத்து வடிவிலான சான்றா
தாரங்கள் போதியளவு கிடைக்க
வில்லை.

முனிவருக்குப் பெருமை தருவது தவம்.

இந்த நிலையில் சந்திதி பற்றிய செய்திகளை அறிவதற்குச் செவிவழிச் செய்திகளும், சந்திதி யோடு தொடர்பான ஐதீகங்களும், இன்றைய கோயில் நடைமுறைகளும், கதிர்காமத்துடன் தொடர்பான சடங்குகளும் இதுவரை சந்திதி தொடர்பாக வந்த இலக்கியங்களுமே மூலாதாரணங்களாகின்றன.

“நந்தி முருகன், தங்கென ஒரு ஆலயம் கட்ட வேண்டும் என்று திருவுளம் கொண்டதால், சிறுவன் வடிவில் வந்து, சாதாரண கடற்றொழிலாளி யாக இருந்த மருதர் கதிர்காமரைப் பூசுகராக்கித் தன் ஞான சக்தியாகிய வேலைப் பிரதிட்டை செய்து பூசிக்குமாறு பணித்த துடன், அவருக்குக் கதிர்காமப் பூசை முறைகளையும் காட்டிய திருவிளையாடல் களுடன் சந்திதி ஆலயத்தின் தோற்றும் எழுச்சி பெறத் தொடங்கியது.

அதன் தொடர்ச்சியாகவே சந்திதிக்கும் கதிர்காமத்திற் குமான் உறவும், வழிபாட்டு மரபுகளும் பல வழிகளில் ஒத்த தன்மையைக் கொண்டவையாக வளர்ச்சி பெற்றுமை வடக்கும், தெற்கும் முருக வழிபாட்டுப் பாரம் பரியத்தைப் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் பிருந்தே கொண்டுள்ளன என்பதை உணர்த்துகின்றது.

அந்த வகையில் கதிர்காமம், சந்திதி இரண்டிற்கும் இடை

யிலான பின்வரும் தொடர்புகளை நோக்கம் பொழுது, சமத்தில் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் முருக வழிபாடு காலத்தால் முந்தியது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

1. கதிர்காமத்திலும், செல்வச்சந்திதியிலும் ஆகமச் சாயல் கொண்ட வானுயர்ந்த கோடுரங்களோ, விமானங்களோ, தூபிகளோ, சிற்பவேலைப் பாடுகள் நிறைந்த கட்டடங்களோ, கொடித்தம்பம், பலிபீடம் போன்றவைகளோ இல்லை.

இது முருகன் எப்பொழுதும் எளிமையையே விரும்புபவன் என்பதைக் காட்டுவதாகும்.

2. இரு ஆலயங்களிலும் பிராமணர்ல்லாத ஜிவனோ பாயத் தொழில் புரிந்தவர்களின் பரம் பரையினாற் பூசைகள் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன.

கதிர்காமத்தில் வேடுவர்களுப் பரம் பரையினராலும் சந்திதியிற் பாதவகுலப் பரம் பரையினராலும் பூசைகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன.

3. இரு ஆலயங்களிலைதும் பூசகர்கள் பண்டைத் தயிழர் பண்பாட்டிற்கமைய வாய்கட்டி மௌன பூசைகளை மேற் கொள்கின்றனர். இங்கு பூசை வழிபாட்டில் மந்திரங்கள் உச்சாட்டம் செய்யப்படுவதில்லை.

4. இரு ஆலயங்களிலும் வேதாகம முறையிலான பூசைகள், அபிஷேகங்கள், ஒமம் வளர்த்தல் என்பன நடைபெறுவதில்லை. ஆகமம் சாராத இயற்கை நெறிப் பாரம் பரியங்களுக்கு அமையவே பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

ஆனால் சந்திதியில் அன்றைக் காலமாக அபிஷேகம் போன்ற சமஸ்கிருத மயப்படுத் தப்பட்ட சாயல் மருவிவருவதையும், ஆகமம் சார்ந்த கட்டட அமைப்புக்கள் படிப்படியாக வருவதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

5. இரு ஆலயங்களினதும் தலவிருட்சமாகப் பூசிக்கப்படுபவை இடைவெப்ப வலயத்திற்குரிய தாவரங்களாகவே காணப்படுகின்றன.

சந்திதியின் தலவிருட்சமாகப் பூவரச மரமும், கதிர்க்கமத்தின் தலவிருட்சமாக வேப்ப மரமும் பூசிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

6. மூலஸ்தான மூர்த்தியாக இரு ஆலயங்களிலும் வேல் வழி படப்படுகின்றது. இதனால் இரண்டு ஆலயங்களுமே படைக் கோயில்கள் எனப்படுகின்றன. இங்கு முருகனின் மூல விக்கிரகம் வழிபடப் படுவதில்லை. மேலும் பூசைகளின் போது கதிர்காமத் திலும், சந்திதியிலும் மூலஸ்தான மூர்த்திக்குரிய பூசைகள்

முடிவடைந்த பின்னரே ஏனைய மூர்த்தங்களுக்குரிய பூசைகள் இடம் பெறுகின்றன.

7. இரண்டு ஆலயங்களும் ஆறுகளூடனேயே மருவிக்காணப் படுவதால், இரண்டுமே ஆந்றங்கரையான் எனச் சிறப்பிக்கப் படுகின்றன.

கதிர்காமம் மாணிக்க கங்கைக் கரையிலும், செல்வச்சந்திதி தொண்டைமானாற்றங்கரையிலும் அமைந்து எழிற்கோலத்தை வழங்குகின்றன.

8. உற்சவ காலங்களில் செல்வச்சந்திதியில் மருதார் கதிர்காமரின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த பருவமடையாத சிறுமியர் நெய்விளக்குக் கொண்டு ஆரத்திஎடுப்பது போலவே கதிர்காமத்தில் வேடுவர் குலப் பெண்கள் நெய்விளக்கெடுத்து ஆரத்திஎடுக்கும் மரபு பேணப்பட்டு வருகின்றது.

9. பண்டைய சங்க இலக்கியங்களில் முருகனுக்குத் தேனும் தினைமாவும் நிவேதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்டு வந்தது. அவ்வழியாட்டின் எச்சமாக இன்றும் ஈழத்தின் முதன்மையான வேற்படைக் கோயில்களான சந்திதியிலும், கதிர்காமத்திலும் தேனும் தினைமாவும் முக்கியமான நிவேதனப் பொருட்களாக மாவிளக்காகப் படையல் செய்யப்படுகின்றன.

முருகனுக்கு வள்ளி வழங்கி யதாகக் கூறப்படும் தேனும் தினையாவும் சேர்ந்த உணவை நிலைவு கூரும் வகையிலேயே இன்றும் இரு ஆலயங்களிலும் இவை சிறப்பாகப்படையல்கெய் யப் படுகின்றன.

10. கதிர்காமத்திற் கொடியேற்றம் நடைபெறுவதற்கு முதல் நாள் செல்வச்சந்திதியில் இருந்து வேல் வழியனுப்புவிழா வும், கதிர்காமத் தீர்த்தத் திருவிழா அன்று கதிர்காமத்திலிருந்து முருகன், சந்நிதிக்குத் திரும்பிவரும் பொழுது வரவேற்கும்சடங்கும் இன்றும் பேணப்படுகின்றன. இந்த இரு பூசை வழி பாட்டிலும் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் கலந்து கொள்கின்றன.

அருணகிரிநாதரின் பாடல் அடிகளில் வரும்,

“ ஏற்போர் தம் வந்திச்சையின் மகிழ்வொடு வாய்ப்பாய் வீசும் பொற்பரப்பை நடுமதின் யாழ்ப்பா ணயன் பட்டினமருவிய பெருமாளே ! ”

என்று யாழ்ப்பானம் செல்லும் முருகப்பெருமானைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

ஆண்டு தோறும் கதிர்காமத் தீர்த்த உற்சவத்தின் இறுதியில், யாழ்ப்பானத்திற்கு வேல் வழி யனுப்பும் சடங்கினை அறிந்திருந்த அருணகிரிநாதர்,

“ யாழ்ப்பா ணாயன் பட்டினமருவிய பெருமாளே ! ”

ஏர். அதே போன்று கதிர்காமத் தீர்த்தத் திருவிழாவின் இறுதியில் வேற்பெருமானை யாழ்ப்பானம் அனுப்பிவைக்கும் நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்று வருவது கதிர்காமத்திற்கும், செல்வச்சந்திதிக்கும் முருக வழிபாட்டுடன் இருந்த நெருங்கிய தொடர்பு புலப்படுத்தப்படுகிறது.

இதனாலேயே கதிர்காமத் தலத்தைப் பற்றியும், அங்கு நடைபெறும் சடங்குகளைப் பற்றியும் நங்கு அறிந்து வைத்திருந்த அருணகிரிநாதர், அவ்வாலயம் பற்றிய பல திருப்புகழ்களைப் பாடிவிட்டு, யாழ்ப்பானம் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளைம் நோக்கற்பாலது.

என்று சந்திதி முருகனையே பாடியுள்ளார் என்பதை அறிய முடியும். ஏனெனில் நால் ஹரிஸ்லோ மாவிட்டபுரத்திலோ, கந்தவணக் கடவுயிலோ கதிர்காமக் கந்தன் திருவிழா முடித்துத் திரும்பி வரும் உற்சவமும், சடங்கும் நடைபெறுவதில்லை. இவ்வாறு கதிர்காமத்துக்குச் செல்வச்சந்திதியுடனான தொடர்பை அருணகிரிநாதர் அறிந்தமையினாலேயே, அதனை மனத்திற் கொண்டே இப்

ஓ வாய்மையே மன இருளைப்போக்கும் மாசற்ற விளக்கு. ○

பாடலைப் பாடியுள்ளார்
போலும்.

10. சந்திதியைப் போலவே
கதிர்காமத்திலும் நடைபெறும்
உற்சவ காலச் சடங்குகளில் தின
மும் வீதியுலாவின் பொழுது
சுவாமி வள்ளியம்மன் கோயிலுக்
குச் சென்று, தங்கியிருந்து செல்
வதும், தீர்த்த உற்சவத்தன்று
தீர்த்தமாடி முடித்து, முடு பல்
லக்கில் மீண்டும் திரும்பும்
பொழுது முருகன் தனது மூலஸ்
தானக் கோயிலுக்குள் செல்லாது
வள்ளியம்மன் கோயி லுக்கே

சென்று, அன்று மாஸவைர
அங்கேயே தங்கியிருந்து பக்தர்
கருங்குக் காட்சி கொடுப்பார்.

இவ்வாறு முருக வழிபாட்
திலும், மரபு இரீதியான சடங்
குகளிலும் சந்திதியும், கதிர்
காமமும் பல வழிகளில் ஒத்துப்
போவதன் மூலம், ஈழத்தின்
தொன்மை மிக்க முருக வழி
பாடானது வடக்கில் இருந்து,
தெற்குவரை வியாபித்துள்ளது
என்பதை அறி நிது கொள்ள
லாம்.

சந்திதிக்கு வாருங்கள்

சந்திதிக்கு வாருங்கள் — மனச்
சங்கடங்கள் தீருங்கள்.

அரோக்ரா . அரோக்ரா — என்று
ஆற்றங்கரையினிலே அமிழ்ந்தெழும்பி
ஆறுமுகனிடம் தஞ்சம் அடையுங்கள்
ஆராத்துயரனைத்தும் பொடிநீராக்குவான் வடிவேலனவன்.

ஓம் முருகா ஓம் முருகா..... என்று
குருசரவனபவனைக் குமபிட்டு — உங்கள்
குறை, குற்றங்களை எடுத்துச்சொல்லுங்கள் — அவை
அனைத்தும் நிறைவு தந்திடும் தகப்பன் சுவாமியவன்.

கந்தா! கடம்பா! .. கார்த்தியோ! .. என்றால் —
அருட்பசியைத்தீர்ப்பான் ஆறுபடையப்பன் | உங்கள்
தாகம் தாகம் .. பசிபசி .. என்றால் — உகந்த
விருந்து தந்து மகிழ்வான் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தான்.

சந்திதிக்கு வாருங்கள் — மன
நிம்மதிக்கு வாருங்கள்.

— இ. இராஜேந்திரன் —

சரியானதை செய்யாமை கோழைத்தனம்.

வ

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்
மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்
(மகாபாரதத்திலிருந்து)

அர்ச்சனன் தவம்

॥ விவத்திரு. வ. குமாரசாமிஜியர் ॥

வியாசமகரிஷி விடைபெற்றுச் சென்றதும் பாண்டவர்கள் சரஸ்வதி ஆற்றங்கரையை அடைந்து அங்கே தங்கலாயினர். ஒருநாள் யுதிஷ்டிரர் அர்ச்சனனைத் தனியே அழைத்துச் சென்று வியாசமகரிஷி உபதேசித்த மந்திரங்களை அவனுக்கு உபதேசித்து, “அன்பு மிக்க சோதரனே! தேவர்களின் அருளாசிகளைப் பெற்றால் நாம் மேன்மையடையலாம். எனவே, நீ இமயமலைக்குச் சென்று மனத்தை அடக்கிப் பெறும்தவம் புரிந்து இந்திரன் முதலாணோரிடம் பெரும் படைக்கலங்களைப் பெற்றுத் திரும்புதல் வேண்டும். எனவே, நீ புறப்பட்டுச் சென்று அக்காரியத்தை முடித்து வருவாயாக” என்று பணித்தார். யுதிஷ்டிரரின் உரைகளைச் செவி மடுத்த அர்ச்சனன் தவம் செய்யும் நோக்குடன் வடதிசைக்கு ஏவினான்.

இமயமலைச் சாரலைக் கடந்து இந்திரகில மலையை அடைந்தான். அம்மலையிலே கைகளை மேலே உயர்த்திய வண்ணம் ஒருகாலில் நின்றவாய்த் தவம் புரியலானான் சில நாட்கள் சென்றதும், ஒருநாள் “நில்” என்ற ஒலி ஒன்று அர்ச்சனன் செவியில் விழுந்தது கண்களைத் திறந்து யாரென் நோக்கியவேளை முனிவர் ஒருவர்மரத் தின்கீழ் நிற்பதனைக் கண்ணுற்றான். அம்முனிவர் அர்ச்சனனை நோக்கி ‘இளவேலே நீயார்? யாது காரணம் பற்றித்தவம் புரிகிறாய்?’ என்று வினாவினார். அர்ச்சனனோ அவரின் விளாக்களுக்குவிடையளிக்காது தபஸில் ஈடுபடலானான். இதனைக்கண்ணுற்ற முனிவர் மேலும் “பகை வரை அழிக்கும் வல்லபம் உடையவனே! நான் இந்திரன், வேண்டும் வரங்களை என்னிடத்தில் உரைப்பாயாக” என்று பகரலானான். நின்றிருப்பது இந்தி

○ உண்மை கணமானது ஆகவே, அதை சுமப்பவர் சிலரே. ○

ரன் எஸ்பதனை அறிந்து கொண்ட அரச்சனன் “தேவர்கட்டு மன்னே, யான் மேன்மையிறு அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தவம் புரிகிறேன். ஆகவே தேவரீர் அவற்றை எனக்கருள வேண்டும்” என்று கேட்கலானான்.

அரச்சனனின் உரைகளைச் செலிமடுத்த தேவேந்திரன், “புதலவ் முதலில் நீ சிவபரம் பொருளை நோக்கித்தவம் புரி வாயாக. பின்னர் தேவலோகத் திற்குவந்து நான்தரும் அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொள்” என்று ஆசிர்வதித்து மறைந்தான். இந்திரனின் உரைகளை ஏற்றுக்கொண்ட அரச்சனன் கடுமையான விதிகளை அனுஷ்டித்து, உணவு முதலியவற்றைக் குறைத்துப் பின்னர் ஆகாரம் ஏதும் புசியாமலே தவம் புரிய வானான். அரச்சனனின் தவத் தின் சிறப்பைக்கண்டு மகிழ்ந்த சிவபரம்பொருள் அவனுக்கு அருள் செய்யத் திருவுளம் கொண்டாரா.

வேட உருவம் தாங்கிச் சிவபரம் பொருள் அரச்சனன் தவம் புரிந்த இடத்தை அனுகலா ஜார். அத்தருணத்தில் ஓர் காட்டுப் பன்றி அரச்சனனைத் தாக்க விரைந்து வந்தது. அதனை உணர்ந்து கொண்ட அரச்சனன் அதன்மீது பாணங்களைத் தொடுத்துப் பன்றியைத் தாக்கினான். ஆடல்வல்ல அப்பரம்

பொருளான சிவபிரானும் அக்கணத்தில் ஒரு பாணத்தை அப்பன்றிமீது தொடுத்தார். இருவரினதும் பாணங்களினாலும் அடியுண்ட பன்றி இறந்தது. பன்றிமீது வேடணாருவன் அம்பெய்தியதைக் கண்ட அரச்சனன் கோபமும் ஆசிரியமுமடைந்த வளாய் வேடரூபத்திலிருந்த சிவனை நோக்கி “நான் அம்புதொடுத்த பஞ்சரிமீது வேட்டைவரன் முறைகளைக் கடந்து அம்பு எய்த நீயார்?” என்று வினாவினான். அப்போது சிவபரம் பொருள் நகைப்புடன் “எனது பாணத்தினாற்றான் பன்றி இறந்தது. அதன்மீது நீதான் நெறிமுறை தவறிப்பாணம் தொடுத்துள்ளாய்” என்று அரச்சனனை மேலும் கோபமடையச் செய்தார். சினமடைந்த அரச்சனன், சிவபிரானைப் பாணங்களினால் தாக்கலானான். தான் வீடுத்த பாணங்கள் வேடனை ஒன்றும் செய்யாதிருப்பதனைக்கண்ட அரச்சனன் மேலும் மேலும் அநேக பாணங்களினால் வேடரூபத்திலிருந்த சிவபிரானைத் தாக்கினான். பாணங்கள் அனைத்தும் செயலற்றுப் போய்விட்டதை உணர்ந்த அரச்சனன், கத்தியொன்றினால் வேடனைத் தாக்கலானான். கத்தி முரிந்து வீழ்ந்தது. பின்னர் காஷ்டபத்தை எடுத்து வேடன்மீது தொடுத்தான். அப்பெரும் அம்பையும் வில்லையும் வேடன் பறித்துக் கணதாக்கினான். இதனாற்

பெரும் ஆக்ரோஷமடைந்த அர்ச்சனன் வேடன்மீது தாவி மற்போர் புரியமுற்பட்டான். மற்போரில் ஈடுகொடுக்க முடியாத அர்ச்சனன் மயங்கி வீழ்ந்தான். மயக்கம் சிறிது தெளிந்த தும், சிந்தை தெளிந்தவணாய்ச் சிவபிரானைத் தியானித்தான். தியானத்தில் ஈடுபட்டதும், வேடனாக வந்திருப்பவர் சிவபரம் பொருளே என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்தான் உடனே பரம சிவன் பாதங்களில் வீழ்ந்து அஞ்சலித்து நின்றான்.

மகிழ்வுடன் புன்னகை பூத்தவராய்ச் சிவபிரான் “ உண்ணி ஹம் மேன்மையான வீரனொருவன் இனி இருக்கப் போவ தில்லை. உனக்கு மிகவும் அற புதமான படைக்கலங்களை அருளச் சித்தமாக உள்ளேன். பெற்றுக் கொள் ” என்று கூறியருளி னார். அர்ச்சனன் சிவபிரானின் திருவழித்தாமரைகளில் வீழ்ந்து தன்னை மன்னித்தருஞ்சுமாறு வேண்டி இறைஞ்சினான். இறைவன் கருணைக்கடல் அல்லவா? அன்பர்களைச் சோதனை செய்வது அவரது ஆடல் நயமல்லவா? அர்ச்சனனின் பக்தியை உணர்ந்து கொண்ட சிவபரம் பொருள் அவனுக்குப் “ பாசபதம் ” எனும் அஸ்திரத்தை யும், தான் பறித்துக் கொண்ட காண்மைப்பம் எனும் அஸ்திரத்தையும் அவனுக்கருளி அருள்புரிந்து மறைந்தருளினார்.

சிவபெருமானின் திவ்வியதரிசனத்தால் மனமிகிழ்வு கொண்ட அர்ச்சனன், இந்திரனின் கட்டளையை மேற்கொண்டு தேவருகைம் சென்ற டைந்தான். தேவேந்திரனின் தலைநகராகிய அமராவதி நகரை அடைந்தான். இந்திரன் தனது மைந்தனாகிய அர்ச்சனனின் வருகையால் உவகை டைந்தவணாய் அர்ச்சனனைத் தனது பக்கவில் அமரச் செய்து கொரவித்தான்.

அமராவதி யில் இந்திரனின் விருந்தினணாக அர்ச்சனன் தங்கியிருந்த பொழுது ஆடல் பாடல்களைக் கண்டுகளித்திருந்தான். இதனால் அக்கலைகளைக் கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வம் அவனுக்குண்டாயிற்று. சித்திரசேஷன் எனும் ஆடல்வல்ல குருவிடம் அவன் அக்கலைகளைக் கற்றுக் கொண்டான். மகிழ்வுடன் அர்ச்சனன் இந்திரனுடன் இருந்த வேளையில் ஊர்வசி எனும் தேவநடனமாது அர்ச்சனன் மீது அன்பு கொண்டு தன்னை மனம் புரிந்து கொள்ளுமாறு அர்ச்சனனை வற்புறுத்தினாள். அர்ச்சனன் அவளது வேண்டுகோளை நிராகரித்தான். இதனாற் கோபமடைந்த ஊர்வசி அர்ச்சனனைப் பேடியாக மாறும்வண்ணம் சாபமிட்டாள். இதனால் மிகக் துயரடைந்த அர்ச்சனனுக்கு இந்திரன் ஆறுதல் கூறி அமைதிப் படுத்தி “ இச்சாபம் உங்குப் பெரிதும் பயண்படப்

போகிறது. ஓராண்டு அஞ்சூத வாசம் செய்யும் போது நீ அப் பேடி ரூபத்தை எடுத்து ஊர்வசி யின் சாபத்தை நிவர்த்தி செய் வாயாக’’ எனவே கவலைப் பட வேண்டாம் என்று பகர வாணான்.

வளத்திற்றங்கிபிருந்த பாண்டவர்களும் திரெளபதியும் அரசு சனங்கள் வந்து சேராமை பற்றிக் கவலை அடைந்தனர். ஆண்டுகள் ஐந்து கடந்தநிலையில் அவன் திரும்பி வராமை அவர்களைக் கவலை கொள்ளச் செய்தது. மனச் சஞ்சலமடைந்திருந்த வேளையில் அவர்களுக்கு நாரத மகரிவியின் தரிசனம் கிட்டியது. நாரதர் அரசு கன்ன் தவம் பவித்து அஸ்திரங்களைப் பெற்றுத் திரும்புவான் என்று கூறி அவர்களை அழைத்திப்படுத்தி விட்டுத் தீர்த்தயாத்திரையின் மேன்மைகளையும் எடுத்து ரைத்து விடைகொண்டார். எனவே பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரை செய்ய முடிபு செய்தனர். அவ்வண்ணம் புறப்படச் சித்தமாயினர். இவ்வேளையில் லோமசமுனிவர் பாண்டவர் இருக்கும் இடத்தை வந்தடைந்தார். அவருடன் பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரையை ஆரம்பித்தனர்.

தலைர். தீர்த்த யாத்திரையை மேற்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதனை அறிந்த கண்ண பிராண் அவர்களைச் சந்தித்தார். பாண்டவர்கள் இருந்த நிலையைக்கண்ணவும் ரைத்தயாகி, தாங்கள் துரியோதலையா தியோருடன் போரிட்டுப் பாண்டவர்களின் அரசுரிமையை மீட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பி அதனைக் கண்ணபிரானுக்குக் கூறி வான். ஆனால் கண்ணபிரான், தருமர் தர்மவழியில் நடப்பவர் அவர் தன்னாற் பெறப்படாத ராஜ்பத்தை அரசோச்ச விரும்ப மாட்டார். ஆசைப்பட்டு அறத்தைக் கைவிடும் பண்புள்ளவர் தருமர் அவ்வர். எனவே அது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டாம்’’ என்று கூறிப் பாண்டவர்களைத் தீர்த்தயாத்திரை செய்யும் வண்ணம் ஆசீர்வதித்துத் துவாரகை திரும்பினார்.

பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரைக்குப் புறப்பட்டனர். கோழுகி, முதலான புண்ணிய தீர்த்தங்களாடியபின் பத்திரி காசிரமத்தை அடைந்தனர். அங்கே பகீரதி நதியில் நீராடி விட்டுச்சில தினங்கள் தங்கியிருந்தனர்.

[தொடரும்...]

குறிப்பு: சென்றமாதக் கட்டுரையில் 15-ம் பக்கத்தில் வலப்பக்கம் 13வது வரியில் வரும் பாண்டவர்களையென்பதை, உப பாண்டவர்களைத் திருத்தி வாசிக்கவும்.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதிக் குந்தன் திருத்தல புராணம்

ஃ ச. விநாசித்தம்பிப்புலவர் அவர்கள் ஃ

கோயிற் காண்டம்

சிலைதனி வடிப தித்த சித்திர வேலன் தன்னை
நிலைபெறு வழரர் கூடி நிதமும்பூ சித்தா ரேனும்
விலைமிகு புவிய ளாரும் மெய்ந்நெறி கொண்டு தம்மைக்
கலைதரு மறிவிற் காணும் கண்கொள் வேண்டு மென்றே.

45

வழிபடு மடிய ருக்கு மருத்துவ ளாவன் தீராப்
பழிபடு கொடிய ருக்கும் பத்தியி ஸீர்த்து ஞானச்
சழிபடு மாறு வைப்பன் தொண்டினர் துன்ப மெல்லாம்
அழிபடு மாறு தெய்வ அருள்பெறு நெறியும் சொல்வான்.

46

நல்வழி காணும் மேலோர் நயந்தரு கலைவல் ளாளர்
செல்வழிப் போக்கர் சேவைச் செல்வர்கள் ஞான மார்க்கம்
சொல்வழித் தவத்தர் சித்தர் சொற்றிறம் பாத பெண்டிர
வல்வடி வேலன் பாதம் வந்துவந் தேத்தி வாழ்வர்.

47

ஆண்டுகள் பலவுமி வ்வா றம்பல வால யத்தில்
வேண்டுதல் புரிப வர்க்கு விடையவன் பாலன் அன்பு
பூண்டனி பூசை யேற்றுப் பூவர சடியிற் சோதி
தூண்டிய வேல்பி டித்துச் சுரரொடு நரரைக் காத்தான்.

48

காப்பவ ஸீயே யென்றும் கருவினை தீர்க்கும் மார்க்கம்
பூப்பவ ஸீயே யென்றும் பொன்னிலம் மக்க லிங்பம்
கோப்பவ ஸீயே யென்றும் குனிருமா றெழுத்தொ டங்கை
கூப்புவ ரின்ன றீர்த்துக் குமரவேள் கொலுவி ருந்தான்.

49

திருவுளங் கொண்ட கந்தன் சித்துசத் தான் தத்தேன்
பெருகுதம் பாதம் பேணும் பெருந்தகை யாக வாழ்ந்த
தகுமனப் பரதர் கூட்டத் தலைவனை வசப்ப டுத்தி
வருவினை யாடல் பூண்ட வகையினிச் சாற்ற அற்றேன்.

50

திருத்தல புராணம்

கோயிற் காண்டம்

உட்கருத்து :

- 45) செல்வச் சந்நிதித் தலத்திலே ஒரு கற்பாறையிலே, தனது திருவடிச்சட்ட டைப் பதித்து (கதிர்காமம்) சென்றாராம் (கோயில் அருகே ஒரு கல்லில் சிறுகுழந்தையின் அடிச்சவுடும் ஆளையின் அடிச்சவுடுயிருந்ததாகவும் திரு விழாவின் மூன்றும் - விழாபூர்த்தியான பின்பும், பூசகர்கள் அந்த அடிச்சவட்டைப் புசித்து வந்ததாகவும் அறிக்றோம்) இவ்விடத்தில் தேவர் கள் வந்து வந்து புசித்துச் செல்வார். இந்த அம்புத்ததை உலக மக்களுக்கு - அறிவால் அறியும் மெய்ந் நெறியாளருக்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று முருகன் திருவுளம் கொண்டார்.
- 46) அங்கே வழிபட வருகின்ற அஸ்பர்களுக்கு முன்னே சாதாரண மனித வடிவில் தோன்றி, நோய் தீர்க்கும் வைத்தியனாகவும் பக்திக்கைத் சொல்லும் ஞானியாகவும் - கவலை தீர்க்கும் தெய்வீக சித்தராகவும் தோற்றம் தருவார்.
- 47) பற்பல சித்திகளைக் கேள்வியுற்ற கலைஞர்கள், வழிப்போக்கர், ஞானமார்க்கம் விரும்பும் தவம் படைத்தவர்கள், கற்பு மிக்க பண்பான பெண் குலத்தவர்கள் ஆகிய பலரும் இத்தலத்தை தரிசிப்பதற்காக வருவார்கள்.
- 48) இங்கே வேல்பிடித்த பெருமான், தேவர்களுக்கும் மனிதருக்கும் நல்லருள் புரியும் தெய்வமாக விளங்கினான். பூவரசாரத்தடியில் விளங்கிய அம்பலக்குடிசையில் அப்போது கோயில் இருந்தது.
- 49) முருகா, நீயே எம்மைக் காப்பவன், நீயே பிறவிப்பினி தீர்ப்பவன், பூமி மனை மக்கட்செல்வம் எல்லாம் தருபவன் நீயே, என்ற பக்தர்கூட்டம் தினமும் வந்து ஓம் சரவணபவா என்ற ஆரைமுத்தைக் கெபித்து வழிபாடு செய்ய, அவரவர் வேண்டும் வரம் கொடுத்து குமரப்பெருமான் கொலுவிருப்பார்.
- 50) பல ஆண்டுகளாக - பற்பவர் பூசை செய்து வந்தனர். ஆயினும், பரதர் குலத்துப் (மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்) பக்தன் ஒருவனை முருகன் தம வசப்படுத்தி - அண்ணானின் தெய்விகத் தண்மையை வெளிப்படுத்தி, சீவரைத் தமது பூசகராக்கிய வரலாற்றை இனிச் சொல்லுவாரம்.

நல்லெண்ணங்கட்டு பிறப்பிடம் அறிவாகும்.

உற்சவம் 2000
25-08-2000 இல் இருந்து
நித்திய அன்னப்பனிக்கு உதவி புரிந்தோர் விபரம்

[தொடர்ச்சி...]

125) திரு. சபா. இரத்தினசிங்கம் - சபா ரேடர்ஸ்,	அச்சவேவி 500 00
126) திரு. ச. விநாயகமூர்த்தி - கரவெட்டிமேற்கு	1000 --
127) திரு. க. சோதிப்பெருமாள் - இனுவில்	500 ...
128) திரு. த. விமலேஸ்வரன் - மாவிசந்தி, அல்வாய்	1000 ...
129) திரு. S. நவரைத்தினம் - விற்பிசில்க், யாழ்ப்பாணம்	1000
130) திரு. து. பிறேமச்சந்திரன்-நவாவிலீதி ஆ. கோட்டை	200 --
131) திரு. நா. தெய்வேந்திரன் - இந்திராகபே, நெல்வியடி	3000 --
132) பொன். பூலோகசிங்கம் - கொக்குவில்	500 --
133) திரு. இ. வலநேசன் - காகரநகர்	200 --
134) திரு. இ. புவனேந்திரன் - கோவில்விதி, நல்லூர்	500 ...
135) முந்தியா ஆபரண மாளிகை - யாழ்.	2000
136) திரு. வைத்தியவிங்கம் - அண்சன்ஸ், யாழ்ப்பாணம்	1 முடை அரிசி
137) திரு. இ. சிவசங்கர் - கைவாசவாசா, திருநெல்வேலி	500
138) திரு. ஐ. சிவநாதன் - (மருதம்) நெல்வியடி 3 முடை அரிசி	
139) திரு. இ. புவனேந்திரன் - (பிள்ளோர்) நெல்வியடி	
	2 முடை அரிசி
140) திருமதி ம. நாகேஸ்வரி - நவீண்டில்	2000
141) திரு. N. இராஜகோபால் - புதுத்தொட்டம், துண்ணாலை	1000 --
142) செல்விகள் ராமலிங்கம் சகோதரிகள் - பிரப்பங்குளம் விதி, யாழ்.	2 முடை அரிசி
143) திருமதி சி. மகேஸ்வரி - உடுப்பிட்டி	1000 --
144) திரு. T. தியாகராஜா P. M. - திருகோணமலை	1000 --
145) திரு. வே. பாண்டியன் - கைதடி	1000 ...
146) திரு. இராசேந்திரம், தர்மகுலசிங்கம் - சாவகச்சேரி	1000 --
147) திரு. ந. நவரூபராஜா - வல்வெட்டி	1000 ...
148) திரு. ந. மணிதரன் - மாயவா தொலைத் தொடர்பு நிலையம் வல்லிபுரக்குறிச்சி	1 முடை அரிசி
149) ஜெகா மோட்டோஸ் - நெல்வியடி	1 முடை அரிசி
150) திரு. T. இராசகுலநாயகம் - கைதடி	1000 --

கொள்கையைக் கைவிடாதவர்கள் நேர்மையாளன்.

151) திரு. S. செவிவிங்கம் - கொழும்பு	2000	...
152) திரு. வீ. இராசையா - வத்ரி	1000	...
153) திரு. கோ. கண்ணதாசன் வைஷ்ணவி -		
நகைப்புங்கா, நெல்லியடி	500	...
154) திருமதி அ. ஞனநாயகம் - திருநெல்வேலி	3000	...
155) திரு. ஐ. கோடைஸ்வரன் - திருநெல்வேலி	1200	...
156) திரு. வே. ஜயம்பெருமான் - இ. வங்கி. யாழ்.	500	...
157) திரு. K. V. மூர்த்தி - கொழும்பு - 6	5000	
158) திரு. ச. இராஜேஸ்வரன் - கரந்தன்	1000	..
159) திரு. பொ. குமாரசாமி - சட்டத்தரணி, நவீன்தில்	1500	-
160) திரு. வே. சுவாமிநாதன் - இடைக்காடு	1000	...
161) திரு. சொர்ணலிங்கம் இராசம்மா	3000	-
162) திரு. ந. மணிவண்ணன் - இரும்புமதவடி, வத்ரி	5000	-
163) திரு. சி. மகாலிங்கம் - மலையன் தோட்டம்,		
கருவாய்	1000	..
164) திருமதி தி மகேஸ்வரன் - யாழ்ப்பாணம்	1000	...
165) பாக்கியரெட்டைம் - இரும்பகம், சங்காஸை	2000	..
166) மாவடிப் பிள்ளையார் ஆலய அதிவார்கள் -		
மீசைலை 1 முடை அரிசி		
167) திரு. க. விக்னேஸ்வரன் - வீரகத்திப்பீள்ளையார் கோவில் வீதி, உடுப்பிட்டி	1000	...
168) ப. நோ. க. சங்கம் - அச்சுவேலி	1	முடை அரிசி
169) வெளி களஞ்சியம் - யாழ்ப்பாணம் 50kg உ. கி.	1	முடை அரிசி
170) திரு. ச. தர்மலிங்கம் V. V. T.	1000	
171) திரு. பொன் பூலோகசிங்கம் - கொக்குவில்	1	முடை அரிசி
	25	தெங்காய்
172) திரு. மு. கணேசு - இனு வில்	1	முடை அரிசி 5 மு. பருப்பு
173) திரு. வே. சிவராமவிங்கம் - திருநெல்வேலி கிழக்கு	2000	...
174) திரு. அ. இராசேந்திரம் - இமைபாணன் வடக்கு	500	-
175) திரு. இ. சிவகுமார் - கரணவாய் மத்தி	'50	..
176) திரு. ஐ. வேலுப்பிள்ளை - கரணவாய் மத்தி	250	-
177) திரு. M. கந்தசாமி - கோவில் வீதி, நல்லூர்	3000	
178) திரு. T. பாலசுப்பிரமணியம் மூலம்		
திருமதி இன்பமலர் - கொழும்பு	5000	..
179) திருமதி மலர் - சந்தனத்தரை, உடுப்பிட்டி	1500	..
180) திருமதி பவானி தர்மலிங்கம் குடும்பம் - வவுனியர்	5000	...
181) திரு. இ. ஜெபக்கொடி - கண்டா	3900	..
182) திரு. ஐ. பரமசோதி - யாழ்.	1	கேஸ் பாலிமா
183) திரு. சி. நாகவிங்கம் - கரணவாய்		500.81

துன்பம் எமக்கொரு மொன ஆசிரியன்.

148)	ஸ்ரீநிதியா நகைமாடம் - யாழ்.	2000	00
185)	திரு. T. தியாகவிங்கம் S. V. M. யாழ்.	1 முடை	அரிசி
186)	திரு. P. T. பாலச்சந்திரன் - அவுஸ்திரேவியா	2000	..
187)	செல்லமுத்தூஸ் புடவையகம் } கண்டிப்பு பற்றிக்கொண்டிர் } நெல்லியடி	4 முடை	அரிசி
189)	திரு. ஆ. விநாயகமூர்த்தி - சாளம்பை,	கரணவாய் மத்தி	1000 ..
190)	திரு. மு. குண்டெரத்தினம் - குரும்பசிட்டி	1000	-
191)	திரு. சி. கந்தவனம் - இமையாணன்	500	...
192)	திரு. A. S. பொன்னம்பலம் - இணுவில்	200	...
193)	திருமதி வே. பூரணம் - ஜெர்மனி	2000	...
194)	திரு. S. மகாவிங்கம் - கரவெட்டி	500	..
195)	திரு. பொ. பற்குணராசா - மயிலங்கூடல்	1000	..
196)	திரு. ச. கணேசதாசன் - J. P. உடுவில்	1000	..
197)	திரு. வே. கணபதிப்பிள்ளை	1000	..
198)	திரு. வேணுகோபால் - யாழ்ப்பாணம்	1000	..
199)	திரு. பொ. தங்கராசா - கோயிற்கடலை,	கரவெட்டி	10,000 ..
200)	திரு. ரவிக்குமார் குடும்பம் - உரும்பராய் வடக்கு	1000	-
201)	திரு. மகிந்தன் - ஆடியபாதம் வீதி	500	..
202)	நோதேன் மோட்டோர்ஸ் - யாழ்ப்பாணம்	1000	...
203)	திரு. ஏ. அனுசாந்தன் - குப்பிள்ளை	1500	..
204)	திரு. இனுவில் பூர்	500	-
205)	திரு. திருநாவுக்கரசு - இலங்கை வங்கி, சன்னாகம்	500	..
206)	திரு. க. ஜெகநாதன் - சுழிபுரம் மேற்கு.	500	..
207)	திரு. ச. இராசவிங்கம் - சங்காணை	500	..
208)	திரு. த. இரத்தினசிகாமனி - குரும்பசிட்டி	1000	..
209)	திருமதி பா. ஜெயந்தாதேவி - கல்வித்தினைக்களம்	யாழ்.	1001 ..
210)	திரு. ச. வண்ணியசிங்கம் - கரணவாய் வடக்கு	1000	..
211)	திரு. பரஞ்சோதி குடும்பம்	200	...
212)	திரு. கு. வேலாயுதம்	200	..
213)	திரு. தி. துரைஷத்தினம்	1000	..
214)	திரு. சி. விதுவல்லசர்மா - நாகர்கோவில்	1000	..
215)	அன்பர்	600	..
216)	திரு. K. ஆறுமுகநாதன் - வட்டுக்கோட்டை	1000	-
217)	செல்வி T. வானதி பிரப்பங்குளம் வீதி, யாழ்.	3600	-
218)	அன்பர்	1500	..

ஞாநாதத்தை மறைத்தல் கோழைத்தனம்.

219) திரு. ஆறுமுகசாமி இராசா கோட்டேஸா	
	கொழும்பு 2 முடை அரிசி
220) திரு. R. கண்ணன் - V. M. ஸ்ரோத்.	
	பருத்தித்துறை 1 முடை பருப்பு
221) செல்வி நவினி, உடுப்பிட்டி	1000 00
222) Dr. உதயசீலன் - கொடிகாமம்	1000 -
223) ஸ்ரீநிதியா நகைமாடம் - யாழ்.	2000 -
224) சீலா நகைமாடம் - பருத்தித்துறை	1 முடை அரிசி
225) திருமதி தி. இராசம்மா - முத்தவினாயகர் கோவிலடி,	
	கரண்வாய் மத்தி 2000 -
226) திரு. சரவணை தேவராசா கைதடி	1000 -
227) திரு. வே. கணேசமூர்த்தி - மாத்தவளை	5000 ...
228) திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா - அச்சவேலி	1000 -
229) Dr. K. சிவஞானகுரியர் - கொழும்பு	5000 -
230) திரு. யோ. சுசிதரன் - மீனபவைம், நெல்லியடி	1000 -
231) திருமதி பார்வதி இராமநாதன் - கரண்வாய் மத்தி	2000 ...
232) திரு. ஐ. இராமச்சந்திரன் - மட்டுவில்	1000 ...
233) திருமதி நாகேஸ்வரி - கிராமக்கோட்டடி பருத்.	500 -
234) திரு. A. S. S. இராமச்சந்திரன் - மரலி சந்தி	அல்வாய் 5000 -
235) திரு. க. கிருஸ்ணபிள்ளை J. P. - ஆவரங்கால்	1000 ...
236) திரு. சி. கணேசமூர்த்தி - அல்வாய்	1000 -
237) திரு. சி. மயில்வாகணம் - சதுமலை வடக்கு	1000 -
238) சீலா நகைமாடம்	2000 -
239) திரு. பா. குகன் - பருத்தித்துறை 2 முடை அரிசி	500
240) திரு. K. கணக்பேசன் மூலம் கண்டா அன்பர்கள்	24700 ...
241) வெணி களஞ்சியம் 1 முடை அரிசி 1 முடை உ கிழங்கு	
242) திரு. ந. இராசரத்தினம்-நாகமஸ் கண்ணாகம்	1000 -
243) திரு. ச. சற்குணராசா - அல்வாய் கிழங்கு	2000 -
244) திரு. கந்தையா காவானந்தம் மூலம்	
	சர்வானந்தம் ஜீவலதா - நவக்கிரி 5000 -
245) விஸ்னுசந்தரம் சிவஞானசந்தரம் V.V.T. (லண்டன்) 50 பவுண்	
246) திரு. வி. சி. சிவநாதன் - இ. வங்கி பருத்தித்துறை	1000
247) திரு. S. K. குருபரன் - கைதடி	1 முடை அரிசி
248) ஸ்ரீ நதியா நகை மாடம்	2000 -
249) பாலசுந்தரம் மூலம்	
	பவளரத்தினம் சந்திரசேகரம் - அரியாலை 10,000 ...

[தொடர்பு]

இப் எண்ணங்கட்டு தோற்றுவாய் அறியாமையாகும்.

கற்றவர் விழுங்கும்..

பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலவாணர்

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனி - ஆஸ்மீக - தெய்வீகக் கல்வியைக் கற்றவர் பழத்தை விழுங்குவது போல் சிவபெரு மாணத் தம்முள்ளே விழுங்கித் தமக்கு உரிமையாகத் தம் முட்டே - தாமாகவே ஆக்கி விடுகின்றனர். — உயிரின் கசடைப் போக்கி உயிரைச் சிவமய மாக்கவல்ல கல்வியைக் கற்பவர் கற்றாங்கு ஒழுகிச் சிவமாகின்றனர். அப்படிப் பட்டவருள்ளே இன்பம் செய்யும் கனியாக விளங்குகின்றார் சிவபெருமான் கற்பக ரூம் நினைத்த பொருளைக் கொடுக்கும் தெய்வீகத் தனிமை உடையது. கற்பகக் கனியே கற்பக மரத்தைத் தரவல்லது

அமிர்தமானது உணவாக அமைந்து பசியைப் போக்கும் அதே சமயம் மரணமற்ற தன் மையையும் கொடுப்பது போன்று கற்பகக் கனி இனிய உணவாக இன்பம் செய்வதோடு அமையாது உண்டவரைக் கற்பக விழுட்சம் போலவே தம்மை அண்டியவர் தேவைகளை நிறைவு செய்யவல்லராயிருப்பார் என்பதை உணர்த்துதற்காக கற்

பக்கனி என்றார். திராட்சைப் பழத்தை முழுமையாக விழுங்குவது போல், கற்பகக் கனியை விழுங்குவதால் மட்டுமே கற்பக விழுட்சமாகும் நிலை சாத்தியமாகுமாதலால் கற்றவர் உண்ணும் கற்பகக் கனி என்னாது கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக்கனி என்றார். உண்மை கல்வியின் பயனும் கற்றபின் கல்வியின் முழுப்பயனையும் அடைபவர் சிவமே ஆவர் என்ற தத்துவத்தை இலக்கிய வடிவில் விளக்கும் தன்மை கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக்கனி எனச் சிவபெருமானை வணங்குகின்றார்.

கரையிலாக் கருணை மாகடல் - தொடர்புடையாரிடத் தே தோன்றும் அங்கு தொடர்புக்குதாது அவைவரிடமும் தோன்றும் போது கருணை எனப்படுகின்றது. தொடர்புடையாரிடத்து அங்கு செலுத்துபவர் தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்படவே நன்மை செய்ய முடியும். சிவபெரு மாணோ வரம்பிலாற்றல் உடையவராய் இருந்து உயிர்களுக்கு இதம் செய்கின்றபடியால் கருணைமாகடல் என்றார். கருணையும் வரம்பிலாற்றலும் உடைய

வராய் இருக்கும் அதேசமயம் தகுதி உடைய ஆன்மாக்கள் தகு தியில்லாத ஆன்மாக்கள் என்ற வேறுபாடு பாராது எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அவரவர் தகு திகு ஏற்ற அருள்புரிதலினால் கரையிலாக கருஞ்சமாகடல் என்றார் தகுதி பெறாத உயிர்கள் தமக்குச் சிவபெருமான் அருள்வதை அறியாதிருக்கின்றன என்பதேயங்றிச் சிவபெருமான் உயிர்கட்டு இரங்கி அருள்வதில் வரையறை செய்வதில்லை என்பதைத் தெளிவாக்கவே கரையிலாக்கந்தன மாகடல் என்றார்.

மற்றவர் அறியா மாணிக்கமலை — பெறு மதி — ஒளி — பயன்பாடு என்பவற்றில் மதிப் பிடிகளுக்குள் அடங்காதவர் சிவபெருமான் என்பதை உணர்த்த மாணிக்கமலை என்று குறிப்பிடு கின்றார். உலகமுழுவதையும் விளக்கித் தானும் பிரகாசமாக விளங்கும் சூரியனைப் பிறவிக்குடிரும் இருளை மட்டும் அறியும் ஆந்தைபோன்றவரும் அறியாதிருப்பது போன்று மனமயக்கத்தில் அகப்பட்டுத் தம்முமதி தாம் அறியாது தம் கடலைத் தாம் என்மதிக்கும் இயல்பினை உடையவர் சிவபெருமானை அறிய மாட்டார் என்பதைக் குறிக்கவே மற்றவர் அறியா மாணிக்கமலை என்றார். ஒருவரின் வீட்டிற் பாதுகாப்பாக உள்ள மாணிக்கமலையைப் பிறர் அறியாதிருந்தால் அது அறியாத

வரின் குற்றமன்று ஒளியும் பெருமையும் பெறுமதியும் மிக்க மாணிக்கமலையாக — எல்லாராலும் எளிதிற் காணத்தக்கவாறு இருக்கும் போது அதை ஒருவர் காணவில்லை என்றால் அது காணதவர் குற்றமேயன்றி மாணிக்கமலையின் குற்றமன்று என்பார் மற்றவரறியாமாணிக்கமலை என்றார்.

மதிப்பவர் மனமணி விளக்கு — என்னெய் விளக்கிற்கு என்னெய் குறையாதிருக்க வேண்டும் அவ்வப்போது திரி துண்டப்பட வேண்டும் காற்று வேகமாக வீசாதிருக்கவேண்டும் மனமணிவிளக்கிற்கு இக் குறையாடுகள் இல்லை. சிவபெருமான் மாணிக்கமலையாக இருந்தாலும் காண இயலாதவர் காணாதே உள்ளனர். ஆனால் மாணிக்கமலையாக உள்ள சிவபெருமானை பேணித் தியானிப்பவர் உள்ளத் திற் குளிர்ச்சியான ஒளியைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். சூரியன் உலகிற்கு ஒளி செய்திரார் இறைவனோ உலகிற்கு ஒளி செய்யும் மலையாக உள்ளது மட்டுமன்றி உயிர்க்குயிராக உள்ள மெனும் கோயிலை விரும்புபவராக உள்ளதனால் மதிப்பவர் மனமணி விளக்கு என்றார்.

செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவன்:- சிவபெருமான் முப்புரங்களை எரித்த செய்தியிற்பல தெய்வீக உண்மைகள் உள்ளன. தன்கள் எதிர்த்தமறுத்த

அசரர்களைச் சிவபெருமான் அசரர்களை அழிக்காது அவர்களது பகை உணர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்த முப்புரங்களை மட்டுமே சிவபெருமான் சிரித்து ஏற்றதார்.

முப்புரமாவது மும்மலகாரி யம் என்றபடி மும்மலங்களையும் அழிப்பவர் சிவபெருமான். சகல சீவதயாபரராஜிய சிவபெருமான் உயிர்களுக்காகப் பஞ்சகிருத்தியம் செய்தலேயன்றி உயிர்களை அழித்தொழிப்பவர் அல்லர். பஞ்சகிருத்தியத்தில் உள்ள சங்காரமாவது தனுகரண புவன போகங்களை அழிப்பதே அன்றி உயிர்களை அழிப்பதன்று. சிவபெருமான் செய்யும் சங்காரமும் உயிர்களிடத்து வைத்த கருணை நிமித்தமானதேயாகும். இவ் வங்கமையை வெளிப்படுத்தும் வகையிலேயே செற்றவர் புரங்கள் செற்ற என்ற சொல்லாட்சி உள்ளது

திருவீழிமிழலை வீற்றிருந்த கொற்றவன் — புண்ணியத்தலங்கள் ஓவ்வொன்றிலும் அருள் பெற்றோர் வரலாறுகள் பல இருக்கும் திருவீழிமிழலைக்கும் இப்படியான பல வரலாறுகள் உண்டு.

திருமால் ஆயிரம் தாமரை மலர்களால் அருச்சித்த போது ஒருமலர் குறையத் தன் கண்ணையே மலராக அருச்சித்து சக்கரம் பெற்றமை. திருமால்

வைகுண்டத்திலிருந்து ஆலயம் கொண்டந்து அமைத்தமை. ஒரு முனிவரின் மகளைச் சிவபெருமான் திருமணம் செய்து ‘மாப்பிள்ளைச் சுவாமி’ என்ற பெயருடன் விளங்குதல், அப்பருக்கும் சம்பந்தருக்கும் படிக்காச கொடுத்தமை. அப்பருக்கு வாசியில்லாத காச கொடுத்தும் சம்பந்தர் பதிகம் பாடியபின் சம்பந்தருக்கும் வாசியில்லாத காச கொடுத்தமை.

இப்படியான வரலாறுகளின் அடிப்படையில் அருளரசராகச் சிவபெருமான் திருவீழிமிழலையில் விளங்குவதால் திருவீழிமிழலை வீற்றிருந்த கொற்றவன் என்றார்.

கண்டு கண்டு உள்ளம் குளிரக் கண்குளிர்தல் — சிவதரிசனமிகிமை — பயன் என்பன கூறப்படுகின்றன. ஆலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விக்கிரகங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு சிவபெருமான் பூசை வழிபாடுகள் ஏற்று அருள் புரிகின்றார். உயிரற்ற மனிதனின் உடலைப் பார்ப்பதற்கும் உயிருள்ள மனிதனைப் பார்ப்பதற்கும் உள்ள வேறுபாடு போல் பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்கப்படும் விக்கிரகத்திற்கும் விற்பனைக் கெனக்கடையில் இருக்கும் விக்கிரகத்திற்கும் வேறுபாடு இருக்கும். உயிருள்ள ஒரு வனும் தனக்கு பிரியமானவர்களுடன் பழகும் போது ஊக்கத்துடனும்

மகிழ்ச்சியுடனும் பழகித்தானும் இன்புற்றுத் தன்னுடன் பழகுபவரையும் இன்புறுத்துவான். இதேபோல் அன்பர் அடியார் தரிசிக்கும் போது வழி படும் போது இறைவன் விசேடமாக வெளிப்பட்டு அருள்வார். இக்கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே கண்டு கண்டு உள்ளம் குளிர்தலும் உண்டாகின்றது. சிவதரிசனத்தால் முதலில் உள்ளம் குளிர்கின்றது. அதன் விளைவாக அத்தரிசனத்தைப் பெற்ற கண் ணும் குளிர்க்கியின்பத்தை தரிசன இங்பத்தைப் பெறுகின்றது. உள்ளம் குளிர்தலும் அதனாற் கண் குளிர்தலும் மிகவேகமாக நிகழ்வதால் மேற்போக்காக நோக்கும் போது முதலில் கண் குளிர்ந்து பின் உள்ளம் குளிர்வது போலத்தெரிவதும் உண்டு.

தாமரை — சந்திரன் — குரிய உதயம் போன்ற காட்சிகளால் வழக்கமாக மகிழ்ச்சியடைபவன் தனக்கு மிக இனிய ஒருவரின் மரணத்துங்பத்தினாற் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் போது தனக்கு விருப்பமான காட்சிகளால் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை. உள்ளம் கவலையில் தோய்ந்திருப்பதால் கண்ணுக்கு மட்டும் காட்சி கிடைக்கும்போது கண்காட்சியின்பத்தைப் பெறுவதில்லை. இதிலிருந்து காட்சியால் உள்ளம் குளிர்ந்தாலே கண்ணும் காட்சியின்பத்தால் இன்புறும். இவ்வுண்மையினை வற்புறுத்தும் தன்மையிலேயே கண்டு கண்டுள்ளம் குளிர் என்கண் குளிர்ந்தனவே என்ற தொடர் உள்ளது.

ஆண்டவளின் பெயரைக் குழந்தைகளுக்கு வைத்து அழைக்கும் போதெல்லாம், நமக்குக் கடவுளின் நிலைவு வருகிறது. கடவுளின் பண்புகளும் நமக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன. அதற்குரிய பலன் நமக்குக் கிடைக்கிறது. எந்தப்பெயரால் நாம் குழந்தையை அழைத்தாலும் அழைப்பது குழந்தையைத்தான். ஆனால் ஆண்டவளனேயே அழைப்பது போன்ற மண்ப்பாங்கு நம்மை உயர்த்தி விடுகிறது. இந்த உயர்ந்த அனுபவம் கிடைக்கத்தான் கடவுளின் பெயரைக் குழந்தைகளுக்கு வைக்கிறோம். கடவுளின் பெயரினால் குழந்தைகளை நாம் அழைக்கும் போது குழந்தைகளின் மனதிலையிலும் நல்ல பண்பு மிளிர்கின்றது.

சந்தியே சரணம்

> வ. சிவநேசன் <

காப்பு

வல்லைப் பெருவெளியில் அல்லல் வினைதீர்த்து
கல்நெஞ்சம் கரைக்கவல்ல கணபதியே - என்னெஞ்சில்
என்றும் உறைந்திருந்து என்களும் மலரவைக்கும்
சந்தியான் அருட்புகழை அழகுற நிபேசவை.

பாடல்

சந்தியே சரணன்று வந்து தொழுமடியார்
முன்தோன்றும் வாயிற் பெருங்காட்சி - கண்குளிரக்
கதிர்வேலாய் ஓனிபரப்பக் கலாபம் நடனமிட
அருட்சேவல் சிறகொடியக் கூவும் பதி.

ஆறுபடைப் பெருங்காட்சி மண்டபத்தை அவங்களிக்க
அடியவர்கள் பாடல் செவிநிறைக்க - நாதமினிர்
பெரும்பறையின் பேரொலியால் அண்டம் அதிர்வடைய
நாதமணி நடனமிடும் சந்தியாம் பதி.

ஆதிமூலத்தில் அருள் ஞானவேல் விளங்க
அருட்காட்சிதனைக் கண்டு அண்பர்மணங்குளிரச் - சந்தியில்
வாய்க்கட்டிப் பூசைசெய்யும் வழிவந்த பூசகர்கள்
நீரிட வினையாவும் நீறும் புனிதப்பதி.

நாவல் அறிவென்பர் நவலோ நாவலென்பர்
பூர்விகப் பெருநாவல்சேர் வேலவனார் - அருள்வழங்க
எழுந்தருளும் வேளையிலே ஓள்ளுதலை நினைந்தோ
அருட்தீபங் காட்ட அருட்காட்சி காட்டும்பதி.

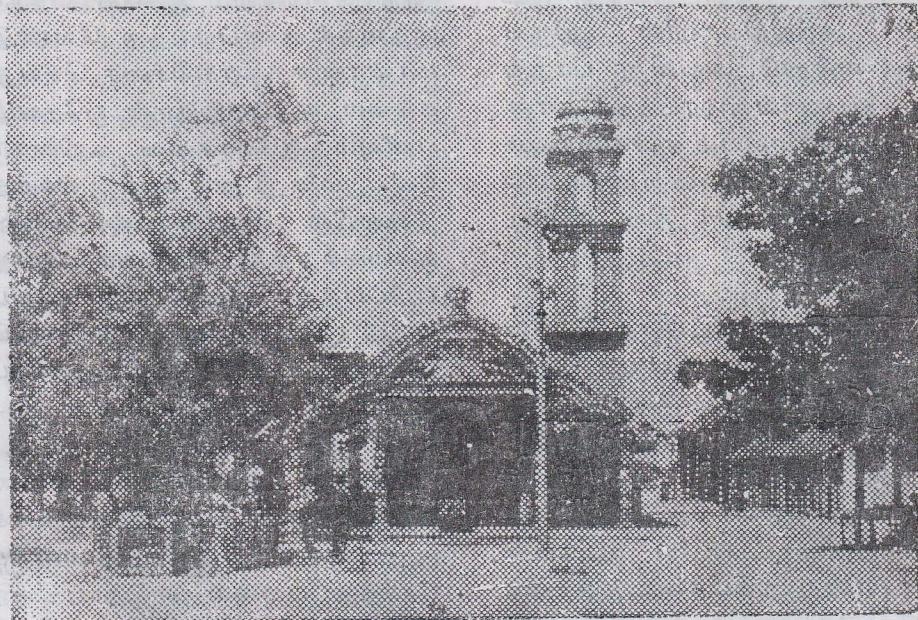
கங்கைக் கரையோரம் அருட்கணலாய் விளங்கி
மதநீர்பாய் மாணிக்கப் பிள்ளையெனச் - சந்தியில்
மாணிக்கப் பிள்ளைக்கு முன்வாகத் தடம்சேர
அண்பர்கட்கு இன்பருளும் இபழுகணார் வாழும்பதி.

[தொடரும் ...]

வெத்திரப் படையோன் - நந்தி

சந்நிதியான்

¶ ந. அரியரத்தினம் ¶

தும்பளை தெற்கு தும்பளை
என்ற முகவரியில் வாழ்ந்து
வரும் திரு. வீரகத்தி வட்டவேல்
அவர்களுக்குத் தற்பொழுது
வயது 66 களஞ்சியப் பொறுப்
பாளராகக் கடமையாற்றி அரசு
சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற
இர் அன்பர்

தனக்கு அறிவு தெரியத்
தொடங்கி ஆலய வழிபாடு
செய்ய ஆரம்பித்த காலத்தினில்
ருந்து இன்றுவரை சந்நிதியானு

டன் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட
வராக வாழ்ந்து வருகின்றார்.

ஆலயத்திற்கு நடந்து சென்று
வழிபாடு செய்தலே சாலச்சிறந்து
என்று அறிவுரை கூறுகின்ற
யோகர் சுவாமிகளினது கருத்திற்கிணங்கத் தும்பளையிலிருந்து
நடந்து வந்து சந்நிதியானத்தீரிக்கும் வழக்கத்தை இளமைக்காலத்தினிருந்து திரு. வீ. வட்டவேல் அவர்கள் முடிந்தவரை கடைப்பிடித்து வருகின்றார்கள்.

பெருமையுடைய கடல் - புனல்.

கல்வி கற்கும் காலத்திலும் அரசு ஊழியராகத் தூரடிடங் களில் வேலை செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்ட காலங்களிலும் தற்பொழுது ஒய்வு பெற்று வாழ்ந்து வருகின்ற காலத்திலும் தல னுடைய வாழ்க்கைப் பயன்த்தில் எது நடந்தாலும் அது சந்நிதியானின் திருவருளே என்றும், அவனது பாதங்களைப்பணிவதனுடாகத் தான் தலக்கு நிம்மதியும் மனதிறைவும் ஏற்படுகின்றன என்ற நிலையில் வாழ்ந்து வருபவர் திரு. வி.வடிவேல் அவர்கள்.

நிற்பதும் நடப்பதும் நின் செயலாலே நினைப்பதும் நிகழ்வது நின்செயலாலே..... என்று தொடருகின்ற பக்திப் பாடல் வரிகளில் வருவது போன்று எல்லாம் கலியுக்கக்கந்தன் திருவருட்படியே நடக்கின்றன என்ற நம்பிக்கையுடன் சந்திதி முருகனை மனத்தில் நிறுத்தி வாழ்ந்து வருகின்ற ஒரு அன்பரே திரு. வி. வடிவேல் அவர்கள் எனக் கூருக்கமாகக் கூறலாம்.

இத்தகைய இயல்புள்ள திரு. வடிவேல் அவர்களுக்கு அன்றையில் அடிவயிற்றில் மிகப் பலமாகக் குத்துகின்ற ஒரு வியாதி ஆரம்பித்தது. இந்த வயிற்றுக்குத்து மிகவும் கடுமையானதாகவும், தாங்க முடியாத அளவு வேதனையையும் கொடுத்ததனால் யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரிக்குச் சென்று

சிகிச்சை பெற்றார். அங்கே அவருக்குச் சகலவிதமான பரிசோதனைகளும் செய்யப்பட்டன. பரிசோதனையில் கல்சியூக்கல்லு சலப்பையில் இருப்பதாகக்கூறிய வைத்தியர்கள் அந்தக்கல்லு இருக்கும்வரை வயிற்றில் குத்து இருக்குமெனவும் ஆகவே அந்தக்குத்தைக் குணப்படுத்த வேண்டுமானால் சத்திரசிகிச்சை செய்து கல்லை எடுப்பதுதான் ஒரேவழி எனவும் ஆலோசனை கூறினார்கள். மாற்று வழி இல்லாத நிலையில் சலப்பையில் உள்ள கல்லைக் கூத்திரசிகிச்சை செய்து எடுப்பதற்கு முடிபு செய்யப்பட்டு அதற்குரிய திகதியும் 31 - 12 - 1999 எனக் குறிக்கப்பட்டது.

சந்திதி ஆவயத்தில் வெள்ளி தோறும் நடைபெறும் பஜனைக் குழுவில் ஓர் அங்கத்தவராகச் சேர்ந்து பஜனை பாடுதல், சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தில் பிரதிமாதம் தோறும் வரும் பெளர்ணயித்தினத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் திருவாசக முறோதலில் தானும் தவறாது பங்கு கொண்டு தனது இறைபணியை நிறைவேற்றுதல் போன்ற கைங்கரியங்களை நிறைவேற்றிவரும் திரு. வடிவேல் அவர்கள் தனக்கு இடம்பெற இருக்கின்ற சத்திரசிகிச்சையைப் பற்றிச் சிந்தித்த அதேநேரம் கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட சில நிகழ்வுகளையும் ஒரு முறை மனத்தில் மீட்டுப்பார்த்தார்கள்.

1989 ஆம் ஆண்டு திரு. வடிவேல் அவர்கள் வவனியாவில் விவசாயக் களஞ்சியப் பொறுப் பாளராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் அந்திய இராணுவமான இந்திய இராணுவம் இலங்கையில் நிலை கொண்டிருந்த காலம் மிகவும் மிலேச்சத்தனமான முறையில் யார், எவர் என்று சிந்தியாது அனைத்துத்தரப் பின்னரையும் தாக்குவது அவர்களது பொது வான் இயல்பு யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரியில் வைத்தியர்கள், தாதிகள், நோயாளர்கள், சிறுவர்கள் என்று பார்க்காமல் வைத்தியசாலைக்குள் ஓய்யே அனைவரையும் சுட்டுப்பொசுக்கிய சோக நிகழ்வை நாம் இல்லைல் மறக்க முடியுமா?

இவ்வாறு இயல்புள்ள இந்திய இராணுவத்திற்கு வவனியாவில் ஒருமுறை ஆத்திரமுட்டும் நிகழ்வு ஒன்று இடம் பெற்றது. அந்தச்சமயத்தில் வவனியா வைத்தியசாலை அதிகாரியைச் சுட்டுக்கொள்றதுடன் பலரையும் தாக்கிச் சித்திரவைத் தெய்யும் செயற்பாட்டிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டனர்.

அந்தச்சமயத்தில் வவனியாவில் களஞ்சியப் பொறுப்பாளராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த திரு. வடிவேல் அவர்களும் இந்திய இராணுவத்தின் கைகளில் அகப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வாறு அவர்களி

டம் அகப்பட்ட நிலையில் அவருக்கு முதலாவது அடிவீழ்ந்தது. தொடர்ந்து இரண்டாவது அடியும் வீழ்ந்தது. அடியை அவரால் தாங்க முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல அவர் நிலைதடுமாறி. அவரது நிலை மறைய ஆரம்பித்தது இந்த நிலையில் மூன்றாவது அடியை எதிர்கொள்ள முடியாது அவரது உள்ளம் ஆபத்பாந்தவளாகிய முருகப்பெருமானை நினைத்து முருகா..... சந்திதி முருகா என்று கத்தினார். அவருக்கு அடிப்பதந்து ஒங்கியவருடைய எகயில் இருந்த பொல்லு கரையில் தடக்கியது. வடிவேல் அடியில் வாது தப்பிக் கொண்டார் அது மட்டுமன்றிப் பின்பு அவருக்கு எத்தனிதமான சிறிய சித்திரவைதையும் இடம் பெறாமற காப்பாற்றப்பட்டார்.

மேற்படி சம்பவத்தை நன்றிப் பெருக்குதன் உள்ளத்தில் மீட்டுப்பார்த்த திரு. வடிவேல் அவர்கள் தற்பொழுது சத்திரசிகிச்சை செய்வதற்கு வைத்தியசாலைக்குச் செல்வதற்கு முன்பு எப்படியும் சந்திதியாளிடம் சென்று அவனை வழிபட வேண்டுமென்று அவரது உள்ளம் திரும்பத் திரும்பச் சிந்திக்கத் தொடங்கியது.

இந்திலையில் தனது உடல் நோயையும் பாராது திரு. வி. வடிவேல் அவர்கள் சந்திதி ஆலயத்திற்கு வந்து அங்கே மூன்று

நாட்கள் தங்கி, தினமும் பூசை நேரங்களில் தவறாது பூசை கண்டு, சந்திதியானின் தீர்த் தத்தை அருந்தி விபூதி தரித்து உள்ளமூருகி வழிபாடு நடாத்தி யதுடன் காவடி எடுப்பதாக நேர்த்தியும் செய்தார்கள்.

என்ன ஆசரியம் இரண்டாம் நாள் இரவு திரு.வடிவேல் அவர்களுக்குச் சந்திதி முருகன் கணவிலே காட்சி தந்து அபயமளித்தார்கள். அந்த ஆண்டத்தைக் காட்சியின் நினைவுடன் காலையில் நித்திரை விட்டு எழுந்தார். அன்றைய பகற் பொழுதுடன் வயிற்றுக் குத்து குறைவடைந்ததுமுன்றாம் நாளுடன் அவருடைய வேதனை முழுமையாகச் சுகமாகியது. இதன் பின்பு ஒருமாதம் கடந்து வைத்தியசாலைக்குச் சென்ற பொழுது இதுவரை சரியாக எக்ஸ்பிரேக்குத் தெண்படாதிருந்த கல் சரியாக இனம் காணப்பட்டு மிக எளிதாகக்கல்லு அகற்றப்பட்டது.

தற்பொழுது எந்தவிதமான நோயுமின்றி வாழ்ந்து வரும் திரு. வடிவேல் அவர்கள் தனது

குடும்பத்தில் ஏதீர் நோக்கவேண்டியிருந்த பல மோசமான கஷ்டங்களிலிருந்தும் சந்திதியான் தன்னைக் காப்பாற்றி வருவத வைக்கண்களில் கண்ணீர்ததும்படுத்துக் கூறிவார்கள்.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத் தின் புதுமையும், அதன் புனிதமும் சாதாரணமானவர்களாற் புரிந்து கொள்ளமுடியாது போகலாம்; ஆனால் யோகர் சுவாமிகள் போன்ற ஞானிகளாலும் துறவிகளாலும் அது உணரப்பட்டே வந்துள்ளது. இதனால் தான் புனிதமான சந்திதி ஆலயத்தில் தனது பாதங்களை வைப்பதற்குத் தனது மனம் கூசகின்றது என யோகர்ச்சுவாமிகள் தமது சிடர்களுக்கு ஒரு முறை தெரிவித்திருந்தார்.

இத்தகைய புனிதமான ஆலயத்திலிருந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் சந்திதி முருகன் திரு. வி. வடிவேல் அவர்களுக்கு நிகழ்த்திய அற்புத நிகழ்வில் அதிசயம் தான் உண்டோ?

ஓம் முருகா!

மீளானத்தின் அருடம்

ஒரு சமயம் முனிவர்கள் மூவர் முத்தியடையும் வழியில் மேலே சென்றார்கள். வழியில் ஒரு பருந்து பெரிய பாம்பைத் தூக்கியவாறு பறந்து போனது. அதைக்கண்டதும் ஒருவர் பாம்பின் மீது இரங்கிப் பசுந்து ஒரு பாபி எனக்கூறினார். அதற்கு மேல் அவரால் பேரக முடியவில்லை. அவர் பூயியை நோக்கி இறங்க வேண்டியவரானார். மற்றைய முனிவர் இந்தப் பாம்புக்கு நல்ல தண்டனை என்றார். உடனே அவரும் கிழே இறங்கினார். மூன்றாமவர் எல்லாம் இறைவன் செயல் என்று கருதியவாறு மேலே சென்றார்.

சட்டை தரித்த வடிவம் - கஞ்சகப்படிவம்.

தொன்டைமானாறு ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலய

வருடாந்த மகோற்சவ கால விழாங்கள்

19 - 08 - 2001 நூற்று ஆவணி 3 — மகோற்சவம் ஆரம்பம்
(காலை 10 மணி கொடியேற்றம்)

22 - 08 - 2001 புதன் ஆவணி 06 — காலைத் திருவிழா ஆரம்பம்

27 - 08 - 2001 திங்கள் ஆவணி 11 — பகல் பூங்காவனம்

28 - 08 - 2001 செவ்வாய் ஆவணி 12 — காலை கல்லாசவாகனம்

31 - 08 - 2001 வெள்ளி ஆவணி 15 — இரவு சப்பறும்

01 - 09 - 2001 சனி ஆவணி 16 — காலை தேர்

02 - 09 - 2001 நூற்று ஆவணி 17 — காலை தீர்த்தம்
மாலை மேளனத்திருவிழா

ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலய வருடாந்த
மகோற்சவத்தை முன்னிட்டு வழிமைபோல தினந்
தோறும் சந்திதியான் ஆச்சிரம மண்டபத்தில்
தொடர் சொற்பொழிவுகள் இடம்பெறும்.

வாழ படைத்த இலக்கியங்களில்

சமயக் கருத்துக்கள்

> ஆசிரியமனி M. S. ஸ்ரீதயாளன் <

நம் தமிழ் மொழிக்கும் சம பத்துறைக்கும் பண்டுதொட்டே மிக நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. தொல்காப்பியர்காலதீ துக்கப் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரிருந்தே பண்பட்டிருந்து வந்த தமிழ்மொழி இலக்கிய நெறியோடு ஆன்மிக நெறியும் சேர வளர்ந்து வந்த செய்தியைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு அருமையாகத் தெரிவிக்கிறது. சங்ககால இலக்கியங்களாம் பதிதுப்பாட்டும் எட்டுத் தொடையும் தொட்டுச் சென்ற சமயச் செல்நெறி; சங்கமருவிய காலத்தில் அறக்கருத்துக்களைத் தண்மாட்டில் அதிக அளவில் உள்வாங்கியமையானது. அற நெறிக்காலமாகிய சங்கமருவிய காலத்து நூல்களிலே தெற்றெனத் தெரிகிறது. அறவழியில், தற்மத்தின் சொருபியாக இறைத்துவத்தை உணர்த்திய இக் காலம். அறமும் சமயமும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்களாக எமக்கு வாழ்வியல் அறக்கருத்துக்களை அளவித்தந்தது. அறத்தின் வழியிலேயே சமய ஞானமும், வாழ்வும் கட்டிய முப்பப்பட வேண்டுமென்ற இக்

கருத்தின் வளர்ச்சியையும் தொடர்ச்சியையும் அடுத்துவந்த பல்லவர் காலத்துப்பிறந்த இலக்கியங்கள் மிக அருமையாக எடுத்துக்காட்டின. இக் காலம் தான் தமிழர்தம் சமய விழிப் பின் உண்ணத் காலமாகப் பேசப் படுவது பக்திக் காலம் எனப் போற்றப்படும் பல்லவப் பெருமன்னர் காலம்.

இக் கால இலக்கியங்கள் சௌவ, வைணவ சமயச் சார்பான தேவாரத் திருமுறைகளாகவும் அருட்டோத்திரங்களாகவும் பிரபந்தங்களாகவும் இந்து சமயக் கருத்துக்களை எமக்கு அளித்தன. கலை வளர்ச்சியில் பின்னர் வந்த சோழப் பெருமன்னர் காலமும், விஜயநகர, நாயக்கர் காலத் தமிழிலக்கியங்களும் முற்பகுதி ஐரோப்பியர் கலைத் தமிழ் நூல்களும் அதை வக் காலத்திருந்த சமயச் செல்நெறியை எமக்கு உணர்த்தியும், வழிகாட்டியும் வந்துள்ளன. காலத்துக்குக் காலம் இத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பேசப்பட்ட ஆன்மீகப் பாதை. இலக்கியங்களைப் படைத்த புலவர்களுடைய பார்வையிலும் ஆளுமை

யிலும் அதிகாக தங்கியிருக்கக் காணப்பட்டதில் தவறு சொல் வதற்கில்லை.

இந்தப் பின்னணியிலேதான் வாழ முயடி வாழையாகத் தோன்றி மொழியனர்ச்சியோடு சமயநெறியையும் இரு கணக்காகப் போற்றிப் புரந்த “அஞ்சொல் நுண் தேச்சிப் புலவர்” கூட்டத்தில் அமரகவி பாரதியாரும் இடம் பெறுதலில் வியப்பில்லை.

பாரதி, சமயத்துறையிலும் தத்துவத்துறையிலும் பெற்ற ருந்த தெளிவும் திண்மையும் பொதுநோக்கும் கண்டு, வியந்த போற்றி வழிபடற்குரியவையாகும். பாரதி பேசிய சமயஞானத் தில் சௌலம் மணக்கிறது. வைணவம் சிலிர்க்கிறது. சித்தாந்தம் மிளிர்கிறது. வேதாந்தம் ஓளிர்கிறது. சகல சமயங்களையும் உயர்த்தி நோக்கும் சமரசஞானம் செழித்து நிற்கிறது. பக்திச்சுவை நனிகூடவே சொட்டுகிறது. பாரதியார் தத்துவத்துறையிலும், சமயத்துறையிலும் பின்பற்றிய நெறிக்கும் வள்ளுவரும் இளங்கொவும், ரவீந்திரரும் இராமகிருஷ்ணரும் மேற்கொண்ட நெறிக்கும் வேறுபாடு இல்லை என்ற சொல்லத்

“நாட்டுமக்கள் நலமுற்று வாழவும், நானிலத்தவர் மேனிலை எய்தவும் பாட்டிலே தனிஇங்பத்தை நாட்டவும் பண்ணிலே களிகூட்டவும் வேண்டிநான் முட்டும் அங்குக்கண்ணொடு வாணியை, முன்னுகின்றபொழுதெல்லாம் குரல் காட்டி அங்கெனப்ராசக்தி ஏழையோன், கவிதையாவும் தனக்கெனக்கேட்கிறான் தன்னைப் பாடத்தாந்தியவள் அந்த அங்கை பராசக்தியே என்று காட்டுவார்.

தோன்றுமளவுக்குப் புது மக்கவினின் கடவுட்கோட்பாடா எது புதுமை பெறுகிறது.

பாரதியார் பாடற்றொகுதி ஜில் சமய, தத்துவக்கருத்துக்கள் அடங்கிய கலிகைகளையே நாம் மிகுதியாகக் காணுகின்றோம். அப்படியே அவரின் உரைநடை இலக்கியங்களிலும் சமய தத்துவத் தெளிவே செங்கோலோச்சுவதைக் காணலாம்.

தேச பக்கியைக் கூடத் தெய்வபக்தியின் அடிப்படையில் வளர்த்த பெருமை பாரதியின் தனி உரிமை.

மகாகவி பாரதியாரின் உள்ள மானது பல்வேறு நல்லுணர்வு கருக்கும் உறைவிடமாக விளங்கிய போதிலும், சமய தத்துவ உணர்வே அவ்வணர்வுகள் அனைத்திற்கும் உயிராக விளங்கியது. தமக்கும் தெய்வீகசக்திக்கும் இருந்த உறவைப் பாரதியார் வெளியிடும் பாடல்கள், படிப்போகர மெய்சிலிர்க்க வைப்பனவாகும்.

“ செய்யுங்கவிந்த பராசக்தி யாலே செய்ப்படுங்கான் ” என விநாயகர் நான்மணிமாலையிற் கூறுபவர், பராசக்தியைப் பற்றிய பாடவில்,

அருளகிரிநாதர் விழா

சந்திதியான் ஆச்சிரம - சைவ - கலை, பண்பாட்டுப் பேரவை, யாழ்ப்பாணம் புதிய விஞ்ஞானக் கல்வி நிலையத்தின் அனுசரணை யுடன் அமைவதந்த மேற்படி விழா 05 - 07 - 2001 வியாழக்கிழமை சந்திதியான் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாக நடைபெற நடந. வழமைபோல, ஆச்சிரமம் விழாக்கோலம் புண்டிருந்தது. விழா நிகழ்வுகள் சந்திதியானுக்கான விசேஷ அபிஷேக, ஆராதனை களின் பின் ஆரம்பமாகின.

பருத்தித்துறை ஹாட்விக் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. ஆ. சிவநாதன் அவர்கள் தமது தலைமையுறையின்கள் கந்தரநுபுதி பெற்றுக் கந்தரநுபுதி சொன்ன எந்தை அருள் நாடி நாம் இருக்க வேண்டிய வர்களாகின்றோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

அடுத்து ‘ஆறுமுகமான பொருள்’ என்னும் தலைப்பிற் சொற் பொழிவாற்றிய யாழ் / பல்கலைக் கழக மாணவன் திரு. தி. செல்வ கணோகரன் அவர்கள் சடாட்சர வடிவினராக, சத்குண சொருபியாக, ஆறுபட்டவீடு அமர்பவராக, ஏறுமயிலேறி விளையாடுபவனாக என்றிங்கவை எம்பெருமான் திருவருள் பாலிக்கும் சிறப்பினை எடுத்து விளக்கினார்கள்.

அடுத்து, ‘குருவாய் வருவாய்’ என்னும் பொருளில் தெய்வீக உரை நிகழ்த்திய சிவத்தமிழ் வித்தகார திரு. சிவ. மகாலிங்கம் அவர்கள் தந்தையாருக்குக் குருவாகி அமர்ந்து ஞான உபதேசம் செய்த ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் நமக்கெல்லாம் ஞானத்தை உணர்த்துவற் காக அருளகிரிநாதரின் நாளினிடமாக நின்று தந்த கந்தரநுபுதிப் பாடல்கள் ஐம்பத்தொன்றும் மந்திரங்களாகப் போற்றப்பட வேண்டியன் என்று விளக்கினார்கள்.

நீளால் செய்யும் உபசாரம் - அருக்கியம்.

“நாளெனி செயும்” என்னும் தலைப்பிற் சொற்பொழிவாற் றிய ஆசிரியர் திரு. ச. லீசன் அவர்கள் கந்தரவுங்காரத்தின் இடமாக, ஸ்ரீ முருகனின் பேரழகுகள் எங்கும் காட்டப்பட்டுள்ளன என விளக்கினார்கள்.

அடுத்து யாழ் பல்கலைக் கழக நுண்கலைத்துறை உதவி விரிவுரையாளர் திரு. ஸ்ரீ தர்ஷன் அவர்கள் தெய்வீகத் திருப்புகழ்ப் பண்ணிசை தந்து, மெய்யடியார்களைப் பக்தி பரவசத்துக்குள்ளாக்கினார்கள்.

அதனைத் தொடர்ந்து மாவட்ட நீதிபதி S. A. E. ஏநாதன் அவர்களும், கந்தரநுழூதிப் பாடல்களை பக்தி பரவசத்துடன் பாடி மக்களை மெய்மறக்கச் செய்தார்கள்.

முதன் முறையாக, இவ் ஆசிரியமத்தில் இவ் விழா கோவாகல மாக நிகழ்த்தப் பெறுதர்க்குப் பேராதரவு வழங்கியவர் விஞ்ஞானக்கல்வி நிர்வாகி அவர்கள் என்பதும் விழா நிகழத் துணை நின்றவர் கரணவாய் திரு. ம. கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள் என்பதும் இங்கு குறிப் பிடல் பொருத்தமானதாகும்.

ஈற்றில், எமது பேரவையின் செயலாளர் திரு. ந. அரியரத்தினம் அவர்கள் தமது நன்றியுரையின் கண் இவ்விழா வருடாவருடம் இவ் வாச்சிரமத்தில் நிகழப்பெறுதற்கு எம்பெருமானின் திருவருள் விஞ்ஞானக்கல்வி நிலையத்தினர்க்குச் சித்திப்பதாக என வாழ்த்திக் கொண்டு நன்றியுரையினை நிறைவு செய்தார்கள்.

விழா முடிவில் பூஜாராதனைகள் நிகழ்த்தப்பெற்று, மாகேசர பூஜை மிகச் சிறப்பாக இடம் பெற்றது.

நந்தியான் ஆசிரிய
செவ கலை பண்மாட்டுப் பேரவை

—
சிவமயம்

திரு. ஆ. கதிர்காமத்தம்பி அவர்களால்
ஆக்கப்பெற்ற

“கந்தி சிவனின் அருளாட்சி”
நூல் வெளியீட்டு விழா

இடம் : சந்திதியான் ஆசிரமம், தொண்டமானாறு

காலம் : 03 - 08 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9 மணி

தலைவர் : பேராசிரியர் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ணஜயர்
(தலைவர், இந்துநாளிக்கத்துறை யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

நிகழ்ச்சிகள்

தேவாரம் : திரு. S. துரராசா (ஆசிரியர்)

ஆசியுரை : சிவஸ்ரீ. சோ. தண்டாணிகதேசிகர் J. P.
(வல்வை முத்துமாரி அம்பாள் ஆலய பிரதம குரு,
அகிலஇலங்கை சௌவகக்குருமார் அர்ச்சகர் சபைத் தலைவர்)

வாழ்த்துரை : 1. பேராசிரியர் கலாநிதி ப. சண்முகதாஸ்
(பட்டப்படிப்பின் ஆய்வுகூடப் பீடாதிபதி யாழ் ப. கழகம்)
2. கலாநிதி மனோன்மனிசன்முகதாஸ் அம்மையார்
(கக்கயின் பல்கலைக்கழக வருகை ஆய்வாளர், யப்பான்)

தலைமையுரை : தலைவர்

வெளியீட்டுரை : பேராசிரியர் கலாநிதி S. சிவலிங்கராசா
(தமிழ்த்துறைத் தலைவர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

ஆய்வுரை : பண்டிதர் சௌவப்புலவர்
சிவஸ்ரீ. கெ. நமகிவாயக்குருக்கள்

மதிப்பீட்டுரை : ஞானபண்டித இயலாச திரு. க, முத்துவேலு

பதிலுரை : நாலாசிரியர்

நன்றியுரை : திருமதி மா. கதிர்காமத்தம்பி

ஆவணி மாத வராந்த நிகழ்வுகள்

03 - 08 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 9-00 மணியளவில்

நால் வெளியீடு : ‘சக்தி சிவனின் அருளாட்சி’

ஆய்வுரை : பண்டிதர், சைவப்புவர்

சிவார்ஜி, கை. நமசிவாயக்குருக்கள்

மதிப்பீட்டுரை : ஞானபண்டித இயலரசு திரு. க. முத்துவேலு

10 - 08 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 9-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. செ. பரமேஸ்வரன் B. A. (Hons.)

விடயம் : ‘சந்நிதி வசந்தம் - III’

(ஒலி நாடா வெளியீடு)

வெளியீட்டுரை : கலாநிதி சி. சிவலிங்கராசா

(தலைவர், தமிழ்த்துறை யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

17 - 08 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை ; திரு. ச. துரைராசா (பேரவை உறுப்பினர்)

விடயம் : ‘புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை’

வழங்குபவர் : ஞானபண்டித இயலரசு க. முத்துவேலு

24 - 08 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. போ. அருந்தவநாதன்

(விரிவுரையாளர், யாழ். கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

சொற்பொழிவு : “திருமந்திரம்” (தொடர்)

வழங்குபவர் : திரு. அ. குமாரவேல்

(விரிவுரையாளர், யாழ். கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

31 - 08 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

ஆவணி - 2001

வெளியீட்டுரை : திரு. கு. ரவீந்திரன் (ஆசிரியர்)

மதிப்புரை : திரு. ச. விநாயகமுர்த்தி

(விரிவுரையாளர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து - மலரிலும் (2001 ஜனவரி - ஓக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டி யில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழிமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2002 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேள்ளுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்பிடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு !

நந்தியாள் ஆச்சிரம ஈவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை
செல்வச்சந்திதி, தொண்டமானாறு.